

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 01/2003

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.11.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

НАСТАВЉЕНО 14.11.2005. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,35 САТИ

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић, Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених адвокати: Петрушић, Заклан, Јеврић, Пилиповић, Вукотић, Калањ, Станић, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, Ви сте ми овде заокружили колегу Перковића, али ја њега не видим у судници.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Одсутан је, председниче већа, ја ћу га мењати или до повратка, или током данашњег дана, за Калабу и Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу? Госпођо Калаба? Сагласни сте са овим?

Оптужени Вујановић Станко и Калаба Нада су сагласни да их до доласка њиховог браниоца, адвоката Перковића, на данашњем претресу брани бранилац, адвокат Петрушић.

Надаље, одсутни су браниоци, адвокати Вујин, Продановић и Мијатовић, те Славко Перески.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ја ћу мењати колегу Переског, Маџарац је сагласан са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До доласка или?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Неће ни долазити данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас неће долазити? Господине Маџарац? Сагласан?

Оптужени Маџарац је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Переског, брани бранилац, адвокат Бељански.

Одсутни су и браниоци, адвокати Штрбац, Мамула и Станојловић, те браниоци оптуженог Мугоша Горана, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу замењивати колегу Илију Радуловића, уз сагласност Мугоше и Вашу дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу, уместо браниоца адв. Радуловића у замену брани бранилац, адвокат Калањ.

Одсутни су и браниоци, адвокати Апро и Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврићу?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја бих после 12 и 30 морао напустити, па ће ме мењати колега Заклан, сагласан је мој брањеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ после прве паузе?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Ја бих такође уз Вашу дозволу после прве паузе морао да, због других обавеза, напустим, али колега Калањ је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту је колега Калањ. Ту је колега Калањ, тако да ту нема никаквих проблема. Да ли су сви оптужени ту? Судска стража, шта каже судска стража? Јесу сви? Има ли неко из судске страже који ми може то потврдити? У реду.

Дакле, сви оптужени су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо планирали да наставимо доказни поступак са саслушањем вештака Бранимира Александрића и др Милоша Јанчића. Позвали смо оба та вештака, те касније и сведока Војновић Милорада. Ту су сви? Ту су сви. Ја вас молим да позовете сву тројицу у судницу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Приступили су вештаци др. Јанчић и др. Александрић, као и сведок Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, замолићемо Вас да сачекате у ходнику суда, док прво чујемо вештаке наше. Докторима се жури назад на своје редовне радне обавезе.

Па је сведок Војновић Милорад упућен у засебну просторију, а приступа вештак др Александрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Докторе Јанчићу, заузмите ту негде место да можете да пратите излагање професора Александрића.

Приступи, дакле, вештак професор др Бранимир Александрић из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе? Ја Вас молим да притиском на то велико црвено дугме укључите микрофон.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да ли се чује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сада се чује. Из Београда сте, је ли тако?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Миријевски венац 2-в.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 19?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: 1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, од оца?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Витомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Витомира? Докторе, Ви сте специјалиста судске медицине?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите на, запослени сте на Институту за судску медицину овде у Београду?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, ако добро схватам, Ви сте и директор тог Института?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као стални судски вештак, Ви сте својевремено положили заклетву за вештака. Ја Вас само на ту заклетву опомињем, али сам дужан, наравно, и овде да Вам кажем да ћемо Вас, дакле, саслушати као вештака, представника ове групе вештака која је вештачила у овом предмету. Налаз и мишљење сте дужни да изнесете стручно, објективно, истинито, дакле, у свему према правилима струке. За давање лажног налаза и мишљења се кривично одговора. Кажем, у том смислу, само Вас подсећам на заклетву дату за вештака. Докторе, ајте нам укратко, дали сте писмени налаз и мишљење на неких пет страна. То је било крајем септембра ове године. Нисмо успели да радимо прошли пут, из разлога што су браниоци оптуженог тражили једно додатно време за проучавање, ја мислим, колеге браниоци, да у том смислу сада проблема нема. Било је довољно времена и добили сте и Ви, колега Ђурђевићу, је ли тако у међувремену, налаз и мишљење?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Јесам, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Професоре, изволите.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Када је предмет стигао на Институт за судску медицину због предмета вештачења, односно питања која су постављена и сходно томе какве су повреде биле у питању, и евентуално и евентуалне последице тог повређивања, оформио сам Комисију у саставу који Вам је дат, односно колегиница Павлевић и ја као специјалисти судске медицине, професор Давидовић, који је специјалиста васкуларне хирургије и доцент Милошевић, који је специјалиста урологије. Ми смо детаљно проучили медицинску документацију која нам је, као и у свим случајевима када вештачимо, примана за давање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро, колега Дозет? Можете ли се мало само померити, тако да, подигните тај микрофон, Ви сте висок човек. Претпостављам да ћемо Вас боље чути.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Дакле, шта следи из медицинске документације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да је Златар Вуја био повређен 31.10.1991. године и да је одмах по примарном збрињавању прослеђен, пребачен у ВМА. Констатоване су устрелне повреде од сачме, у пределу обе бутине и на десном тестису. Овом приликом, желим да дам исправку једне граматичке грешке коју смо ми направили, у тачки 1. нашег закључка, где смо написали: «левог тестиса», није левог, него «десног тестиса». Те ране су хируршки обрађене и извршено је подвезивање леве сафенске вене, дакле, на левој натколеници. Како проистиче из медицинске документације, то су историја болести са ВМА, те отпусно писмо из Младеновца Института за рехабилитацију у Младеновцу, а пре свега, на основу медицинске документације са ВМА, види се да је здравствено стање при отпусту са ВМА на дан 18.11. било уредно. Другим речима, стање се након лечења од око 18-19 дана на ВМА поправило и са тако поправљеним здравственим стањем, пацијент је упућен на рехабилитацију у Младеновац у Институт за рехабилитацију. Он је у Младеновцу примљен због болова, како то стоји у отпусној листи младеновачког Института, дакле, због болова са унутрашње стране леве натколенице и отежаног хода, а што је било последица хипотрофије мишићне масе, дакле, смањења мишићне масе на левој натколеници и левом седалном пределу. Дакле, он је примљен на рехабилитацију ради јачања ове хипотрофне мускулатуре, а никако због рехабилитације евентуалних последица повређивања тестиса. Другим речима, ране на тестису су биле потпуно саниране. Карактер самих повреда није био такав, дакле, није имао преломе неких костију, да би се забранио ослонац на обе ноге. Дакле, што се тиче медицинских чињеница, он је могао да се, лекари су му дозволили да се ослања на обе ноге и то са пуним ослонцем. Другим речима, он је на дан 18.11., када је примљен у младеновачки Институт и неколико дана после тога, док, током рехабилитације се стање није поправљало, могао је самостално да се креће, али због ове хипотрофије ових мишића, отежано и, евентуално, да би му било лакше, могао је да користи штаку, како то произилази из отпусне листе младеновачког Института. Током лечења у овом Институту, које је спроведено све до 18.12., дакле, укупно око месец дана, наведено је да му је мускулатура ојачана, да је дошло до, цитирам, «знатног побољшања» и да му је на отпусту, дакле, 18. децембра 1991. године, ход био без помагала, односно без штака. Другим речима, циљ рехабилитације је био да се ојача мускулатура леве натколенице и левог седалног предела и тај циљ је остварен у току те рехабилитације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазимо, дакле, до оног основног питања, у овоме, а то је, да ли је на дан, имајући све то у виду, да ли је на дан 20.11., дакле, два дана након отпуста са ВМА, да ли је оптужени Златар Вуја, дакле, на тај дан, имајући у виду, дакле, да ће протећи још скоро пун месец дана рехабилитације?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја сам већ рекао, дакле, на дан 18.11. и неколико дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неколико дана после тога?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Он је могао самостално да се креће, могао је да се ослања пуним ослонцем на обе ноге, али због слабости мишића леве ноге, леве натколенице и левог седалног предела, могао је отежано да се креће, а да би му било лакше да се креће, могао је користити и штаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професоре, Ви сте од нас добили и писмени налаз и мишљење вештака др Јанчића. Он је претходно вештачио у овом предмету на исте

ове околности. Ја претпостављам да сте ви група вештака, дакле, и то мишљење на одређен начин проучили?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали, упознали се са њим и тако даље? Да ли нам можете рећи, да ли нам можете рећи, практично и доктор Јанчић и Ваша група вештака, нажалост, ограничени сте у медицинској документацији, чињеницама, које Вам ми можемо дати као релевантне и несумњиве. Оне су се свеле на ова два отпусна писма и на ону историју болести са ВМА. Немамо ништа друго и ништа више. Посебно је проблем што немамо оне терапијске листе из «Селтерс» бање, из којих би се видело, шта и како, које су се све терапије и како предузимале, али, кажем, без обзира на то, ја бих био склон да закључим да се Ви практично разликујете само у закључку, да на бази истих података, истих чињеница изводите донекле другачије закључке, а овај суштински, да ли је могао господин Златар Вуја 20.11. да се креће самостално или уз помоћ другог лица или није могао, па бих Вас молио да у том смислу прокоментаришете, да прокоментаришете мишљење доктора Јанчића, јер даћемо и доктору прилику да, ево слушао Вас је сада, па да и он коментарише Ваше мишљење?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Мишљење доктора Јанчића је добро само у домену теорије. Наиме, он говори о повреди тестиса и насталим последицама, које се могу десити и онда, наравно, из чега би проистекла могућност хода. Међутим, по мишљењу доктора Јанчића испада да је за осамнаест дана лечења у болници на ВМА, њему бивало све горе, а не све боље, да су му болови постајали све јачи, да је добио компликацију у развоју, у смислу развоја хидрокеле, све већих болова на тестису, па сам каже да свако кретање, ход, па и додир изазивају изразито јак бол. Међутим, из историје болести ВМА проистиче супротно, да је њему било све боље, а не све горе. И лепо пише на отпусту: стање уредно, а лабораторијски налази у границама нормале. С друге стране, када би било овако како је доктор Јанчић написао, да му је стање све горе и да сваки покрет и да сваки додир изазивају интензиван бол, који би могао да доведе и до рефлексног застоја срца, шта мислите, како би доктори таквог пацијента смели да пошаљу на рехабилитацију, да му раде масажу, дакле, да га додирују и случајно да га пипну по тестису или да му раде кинезитерапију, односно покрете ноге у циљу јачања мишића, човек би могао да добије срчани застој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то терапија која је примењивана, вежбање.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптерећивање

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Мишића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишића, онда би се појачали?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Према томе, само у домену теорије, Јанчићево мишљење је добро, али у конкретном случају, оно потпуно одудара од медицинске документације. У отпусној листи младеновачког Института лепо пише, да је примљен због цитирам «болова са унутрашње стране леве натколенице и отежаног хода», а нигде се не помиње повреда тестиса. А, напомињем да је и било неких последица у смислу компликација због повреде тестиса, дакле, компликације на самом тестису, не би се смели вршити рехабилитациони третмани. Дакле, што се тиче повреде тестиса, она је потпуно била санирана у болници ВМА у Београду. Саме повреде као повреде су биле саниране и на натколеницама, али због бројности

драмлија, вероватно је дошло до оштећења и периферних нерава у левој натколеници и зато је дошло до хипотрофије њених мишића, као и мишића левог седалног предела и човек је примљен на рехабилитацију због ових последица рањавања, последица у смислу смањења мишићне масе леве натколенице и левог седалног предела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њеног јачања?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да, а не у смислу рехабилитације због повреде тестиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја бих само једно питање: овде је назначено да је у критичном периоду од 18. до 21. новембра 1991. године, значи није могао, могао је самостално да се креће. Да ли је он у том периоду трпео какве болове и ако је трпео, каквог су интензитета били ти болови?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ти болови су могли бити и последица и повреде тестиса и повреде ноге, јер, у историји болести, из историје болести произилази да је он имао тумефакт на месту подвезивања леве сафенске вене и да му је рана мало цурила, на левој натколеници. Дакле, могао је он имати неке болове, али то нису били болови због којих он није могао да се креће, дакле, и поред хипотрофије мишића, и ти евентуални болови које је могао да осећа, али који нису били огромног интензитета, нити иоле јаки, он није био онемогућен да се креће, дакле, могао је да се креће, али отежано, па би му, евентуално, употреба штацие само олакшавала то кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се наставим на питање колегинице, судије, члана већа. Ако бисте, претпостављам да сте у Вашој пракси били у ситуацији да вештачите и интензитет болова, физичких болова?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако бих градирали, не знам, које условне скале користите овде, од један до десет или?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Не користимо условне скале, користимо скале у смислу благог, средњег и јаког интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у три групе? У коју групу болова, по интензитету би се могли ставити, дефинисати ови болови које је оптужени Златар тих дана имао?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У конкретном случају, с обзиром на ове податке које имамо из медицинске документације, до болова благог интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, та почетна, прва група, је ли тако? Благо, средње и тешко?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Благог интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Благог интензитета? Хвала. Даље питања, молим?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Вештак у свом налазу и мишљењу каже да је Златар Вујо у «Селтерс» бањи Младеновац спримљен због насталог смањења мишићне масе леве бутине, ради рехабилитационог третмана. Да ли је вештак уочио да је у отпусној листи «Селтерс» бање у Младеновцу, а и у списима предмета, на више места наведено, да се он прима због болова које има, а не због, само због овога што вештак наводи и да ли вештак може да објасни разлику између рехабилитације и наставка лечења? Шта значи једно, шта значи друго? Пошто смо током досадашњег тока поступка чули да је његово упућивање у бању «Селтерс» било ради наставка лечења, а не само ради рехабилитације?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Прво, ја сам већ навео и у писменој форми, ја мислим и да сам данас рекао и цитирао да је примљен због болова са унутрашње стране леве натколенице и отежаног хода. Дакле, нисам прескочио то због болова и квалификовао сам, односно дао сам степен тих болова. Дакле, да не одговарам више на то. А што се тиче другог питања, пазите, лечење подразумева не само хируршко ушивање ране, не само превијање, дакле, цео поступак од момента обољевања и повређивања, до коначног стања, дакле, то подразумева и болничко лечење, у конкретном случају у смислу збрињавања повреда, али, значи, и после рехабилитацију до коначног стања. Да ли ће коначно стање бити да су се све функције вратили у нормалу или ће остати трајне последице, у смислу неког инвалидитета, то је друго питање, али, дакле, од почетка обољевања или повређивања до коначног стања, све је то процес лечења. Дакле, ово што пише «ради наставка лечења» то практично ништа не значи, јер је и рехабилитација део тог лечења. Понављам, у Младеновац је и послат са ВМА и тамо примљен због наставка, ако хоћете тако да се изразим, лечења, хипотрофије мускулатуре на левој натколеници и левом седалном пределу, а не због наставка лечења повређених тестиса.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли вештак има у виду чињеницу која произилази из одбране оптуженог, да је дан или два по пријему у «Селтерс» бањи у Младеновцу враћан на ВМА ради одређених медицинских интервенција и да ли та чињеница представља нешто што мисли да треба да прокоментарише и да објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, професоре, оптужени Златар тврди да је, дакле, пар дана по пријему у «Селтерс» бању дошло до отварања те ране на левој натколеници, дакле, она је прокрварила па је враћен назад на ВМА и то је збринуто и потом одмах враћен назад у «Селтерс» бању, па смо ми, наравно, трага у медицинској документацији о томе нема, у смислу да је такво што и евидентирано, из простор разлога, тако нам је бар објаснила докторка која је у потпису овог отпусног писма за Златара из «Селтерс» бање, што он није на ВМА провео дан или више, него је само, практично, урађена та интервенција и то није ништа непознато у њиховој пракси, дакле, урађена је интервенција, збринут је и враћен назад истим тим болничким колима, опет у «Селтерс» бању. Дакле, оптужени Златар то тврди, он то тврди.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Пре свега, морам да нагласим да ми увек вештачимо на основу медицинске документације, а не на основу изјава, било окривљених, било сведока. Дакле, изјава докторке може се схватити само као исказ сведока и то по сећању након десет и више година, дакле, четрнаест, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она каже да је тако што могуће, па да остане незабележено у документацији, да је тако што могуће, она само то каже. Наравно да се она не сећа.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Стоји чињеница да је он, дакле, повређен 31., а да је само моменат, дакле, у току болничког лечења 08., дакле, примљен 31.10., а 08.11. је урађена секундарна суктура због цурења те ране. Дакле, урађено је поново хируршко ушивање те ране. Међутим, даље се наводи, дакле, тог дана када је урађена та секундарна суктура, да се сутрадан извади дрен, што ће рећи, да је то цурење било минимално, тако се може закључити и на крају пише, на отпусту: стање уредно. Дакле, ако је стање уредно на отпусту, а од 08. до отпуста,

дакле од 08. до отпуста је прошло десет дана, сасвим је нормално и могуће да је рана сада потпуно зарасла. Да је евентуално и био на прегледу на ВМА, било би евидентирано у медицинској документацији, јер на ВМА када тако доведу пацијента који је код њих болнички лечен, амбулантни преглед, узму ту историју болести и евидентирају евентуалне такве накнадне прегледе. У овој историји болести тога нема, у историји болести са ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду његово стање у моменту отпуста са ВМА, имајући у виду да је неколико дана већ на рехабилитацији типа и те кинези терапије, која подразумева, је ли тако, излагање те групе мишића, или тих група мишића циљних одређеном напору. Да ли је могуће, дакле, да применом тих терапија, применом тих таквих терапија дође до евентуалног поновног отварања ране, о чему нам говори оптужени Златар? Дакле, у неком медицинском смислу, теоретски, да ли је тако што могуће?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Теоретски није искључено, али нико није тако несавестан да почне са терапијом, па да ризикује да неком рана цури, а да почне са терапијом и да ризикује да му рана још више, још више пукне. С друге стране, он је лечен месец дана. Да је евентуално два-три дана након отпуста са ВМА поново примљен ради цурења ране, па, евентуално поново ушиван, не би се смело наставити са рехабилитационим третманом, него би таква рана захтевала још око десет-петнаест дана зарастања, јер то је тзв. зарастање ране *persekundam*, зато што се инфицирала па цури, дакле, не може да срaste на месту где је постојала, где је рана ушивена концем и то би онда одложило рехабилитационе третмане, па би испало да је за петнаест дана после ојачао своју мускулатуру, што је мало у домену фантазије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, браниоче.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако сам ја добро схватио, вештак ту могућност не може да искључи. Ово о чему нам вештак говори је логицирање, ја га могу прихватити или не. Али, ако ту могућност не може да искључи, може ли да нам да алтернативу свог налаза за случај, да је то заиста било онако како оптужени каже? Да ли је онда та болност била другачија у односу на ово како је то до сада описао вештак, а ако јесте – каква и на који начин се манифестовало у смислу његове могућности самосталног кретања и свега осталог у једној таквој алтернативи, којој вештак даје малу вероватноћу, али не може да је искључи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо се, је ли тако?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да, да. Пазите сада.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли би то онда нешто мењало у налазу, када би било тако?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Када би тако било то значи, да пацијент није задржан поново на ВМА, него само превијен и послат назад у рехабилитациони центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако он каже.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: То значи, да му је рана евентуално мало процурела и да је извршено превијање. Може се десити некада да конач, део конца због фабричке грешке остане и то онај конач тзв. «кетгуд» којим се шију мишићи, па се онда ресорбује потпуно па може да да то сеционирање, али се онда уђе на место где рана цури и тај делић конца се извади, дакле, нема друге

интервенције, превије се рана и човек иде кући и ради свакодневне послове. То тренутно може да изазове јаке болове, дакле та интервенција увлачења пеана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сама интервенција?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Сама интервенција, али, у сваком случају, то цурење ране не изазива ни веће, ни мање болове од онога што сам рекао. Дакле, коначно он и поред евентуалног цурења ране, може да хода, самостално да хода, отежано због делимичних болова, али углавном због хипотрофије мускулатуре коју сам навео, а да би му било лакше, може евентуално да употребљава штацие.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако сам добро схватио, вештак каже да је рана у таквом стању, да цури, нико не би предузео рехабилитациони третман који би то иритирао у мери да се деси нешто још горе. Међутим, из медицинске документације произилази да та рана се цернира, дакле, нисмо то измислили ми и оптужени, то произилази из медицинске документације да је он са таквом променом на рани примљен. Дакле, то постоји.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: То није тачно. Из медицинске документације произилази да рана је ушивена, рекао сам, да је тај секундарни шав стављен 08.11. и да је примљен у болницу, младеновачки Институт са, сада ћу Вам цитирати, само да нађем, само моменат, пише «на једном месту се ценира», дакле, не цури цела рана, то је једна тачка са које рана цури. Јер да је више, прво не би био отпуштен са ВМА, да је већи део ране, прво не би био отпуштен са ВМА, а с друге стране, поготово не би био послат да му се раде рехабилитациони третмани.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: На основу чега вештак закључује да је у питању «тачка», на основу чега он зна ту површину?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да је више, не би, прво, био отпуштен из болнице, него би задржан био у болници док рана потпуно не зарасте, а с друге стране, да је више, не би смело да буде послат на рехабилитацију, јер би му кроз рехабилитационе покрете ноге, кинезитерапијом, рана би се, да употребим реч «разврцала» и онда би говорили о несавесном лечењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако добро схватам, вештак полази од идеалних услова лечења и свега осталог и чини ми се, пренебрегава чињеницу да се радило о ратним условима и времену када ВМА није располагала капацитетима таквим да може лечења да потпуно приведе до краја, па може ли да дозволи могућност да је у таквој ситуацији пацијент, због таквог ратног стања у коме се земља налазила и ратне ситуације, отпуштен, односно преведен на лечење у другу установу због потребе ове прве установе да прими некога ко је теже повређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да би то питање било пре за управника ВМА.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Питаћемо и њега.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ако је и једна од болница била потпуно опремљена са свим материјалом, онда је била ВМА.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Није у питању недостатак материјала, него недостатак простора.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја сам у то време обилазио све болнице, па и ВМА, имали су све, апсолутно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац хоће да каже нешто друго. Имали су сувише пуно посла, сувише пуно посла у кратком времену, па нису могли да.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Они би тада испразнили друга одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да људе збрињавају?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Имали су места да збрињавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је више питање за неког са ВМА, него за овог вештака. Браниоче, сагласићете се са тим?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли вештак да нам каже, која је нормална вредност седиментације код здравог човека?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Није комплетно питање.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Које су оне референтне вредности, ако се то већ тако зове, које медицина сматра нормалним код здравих људи, дакле, шта се?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Није комплетно питање, јер има више времена у коме се мери седиментација, не знам на које време да Вам одговорим?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Знате шта, ја нисам лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Није добро научио, мери се у првом и другом сату, и у првом сату је око два до пет.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: А у другом сату?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У другом сату је, наравно, више, седам до десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тринаест кроз тридесетшест?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је то вредност нормална, илли говори?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Тринаест први сат, тридесетшест је други сат.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је та вредност?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: То је повећано.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је та вредност нормална или повећана?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: То је повећана вредност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повећана вредност.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Шта за њега као вештака, лекара, тај налаз говори? Да ли му нешто говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у овом делу, то је из ове отпусне листе?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако је он отпуштен потпуно здрав, потпуно залечен, шта значи тај налаз за њега као лекара?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Тај налаз сам за себе и толики какав је, не значи ништа, с обзиром да су друге лабораторијске вредности биле потпуно у границама нормале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, каже, остало уредно? Седиментација 13/36, остало уредно?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Дакле, без повећане леукоцитозе, без икаквих других лабораторијских «испада», да тако кажем. Дакле, сам налаз седиментације уз осталу лабораторију која је нормална, ништа сам за себе не говори. Може само да говори да је човек у фази излечења, што је у конкретном случају и био.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли такав налаз може говорити о постојању неког упалног процеса који је активан у организму?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја Вам кажем, да се ради о упалном процесу, говори повећан број леукоцита, а у историји, односно у историји, у медицинској документацији са ВМА, каже, лабораторијске анализе у границама нормале.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Па, сада видимо, да седиментација као једна од лабораторијских анализа није у границама нормале, па сада, ипак, је то нека контрадикција у односу на оно што је паушално речено.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па, зато и јесте у границама нормале, акко имате, не можете ништа изоловано посматрати, па ни седиментацију, ако имате само повишену седиментацију, без пратећих других испада у лабораторији, то је опет у неким границама нормале, с обзиром да се ради од око, колико осамнаест дана од повређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, уклапа се у ту једну општу?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Опште стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општу слику, опште стање, општи ток?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Као што сам рекао да је у фази излечења, само то може да говори., али то, уопште гледано, значи у границама нормале.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Шта за вештака значи, може ли да прокоментарише присуство страних тела, конкретно метала у телу оптуженог?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па, значи за мене оно што пише, а с обзиром да је повреда од сачме, да се овде ради о драмлијама.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли та чињеница може бити од значаја за постојање и интензитет болова, с обзиром на релативно кратак период од рањавања до премештаја на наставак лечења?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У тачки 3. нашег мишљења смо лепо објаснили, да је рентгенским снимањем нађено више мањих металних предмета у меком ткиву леве бутине које су, највероватније, довеле до оштећења мишићног ткива и мањих огранака нерава овог предела, а што је резултирало смањењем, односно хипотрофијом мишићне масе леве бутине и левог задњичног предела. Према томе дат је одговор на Ваше питање.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је резултирало, то није одговор на моје питање. Ја сам то прочитао у налазу. Него је одговор на моје питање, да ли је то резултирало и одређеном болношћу?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Рекао сам, не спорим то, болношћу до благог степена које је заједно са оном хипотрофијом довело до отежаног хода, није спорно.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли вештак да објасни, зашто је ово допуна налаза која није у писменом налазу садржана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, дајте ми реч, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам да кажем да ово није први пут да се постављају вештаку питања на која је он већ одговорио, па ако смо незадовољни његовим одговором и садржином његовог одговора, не можемо то исто питање понављати на десет начина, а на то питање је већ више пута одговорено. Ето, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, кажите браниоче?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Нисам чуо одговор, да ли је та чињеница била од утицаја на болност, а сада је то вештак одговорио, па ме интересује, зашто то није унето у писмени налаз и мишљење, ако је такав став био групе вештака? Тога нема у писменом налазу и мишљењу, нигде се не помиње болност као лимитирајући фактор, нема га уопште? Данас вештак каже – има га, па ме интересује, да ли је та, сада да кажем, његов став да је та болност постојала, с обзиром да га нема у писменом налазу и мишљењу, његов лични став или је то став групе вештака која је вештачила? Ми смо имали тим вештака који је дао један налаз, вештак излази из оквира онога што је у том налазу речено данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставили смо му нека питања, која нисмо поставили групи вештака, типа интензитета болова.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Слажем се. Да ли је сада одговор на то питање, одговор његов лично или тима вештака, јер иза тог дела одговора не стоји тим вештака, бар за сада, ако сам добро схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сада већ једно питање принципа и принципијалног рада у судници на овај начин.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када имамо представника групе вештака у судници, то се питање увек тако може поставити, наравно.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Па, ја желим да чујем одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Дакле, када год радимо комисијски, радимо консултације. Из искуства знамо за могућа питања и подпитања и о свему дискутујемо и спремни смо за усмено браћење једног члана комисије пред судом. Не само овде, него у принципу, за свако вештачење. С друге стране, бол нисмо у писменој форми ставили као фактор отежаног хода, зато што смо кроз дискусију дошли до закључка да је то бол благог интензитета, као када вас боли глава благог интензитета, то значи да не можете да ходате или не можете да радите, радите – али отежано. Дакле, преобладајно оно што је довело до отежаног хода је хипотрофија, односно смањење масе мишића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: А не тај бол благог степена. Он је у крајњем случају неважан, јер да је имао очувану мишићну масу уз благ бол, могао је да се креће, па чак и без потпуног шепачања, само, наравно, са већим напором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је, ако добро схватам, али, ајте да поставим питање: да ли је приликом давања налаза и мишљења вештак имао прилике да обави разговор и добије одређене информације од оптуженог и да ли сматра да ли би му тако нешто било од користи?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Беспотребно, нас изјаве ни окривљених, ни сведока ни оштећених у принципу не интересују. Вештачимо на основу материјалне чињенице, а у конкретном случају су материјалне чињенице медицинска документација.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је постојање бола нешто што је материјална чињеница или субјективни осећај нечега и како се он може манифестовати кроз документа?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Бол је субјективни осећај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Који се ни са ничим не може објективно доказати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавам вештаку да одговори на ово питање.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Бол је субјективни осећај који се ни једним методама објективно не може доказати. С друге стране, праг бола код различитих људи је различит, али, наравно, не може бити неког екстремног одступања, па да, рецимо, у конкретном случају, када је стање на отпусту потпуно уредно, да он има максимално болове, то би онда рекли да пацијент симулира или агравира, симулира када лаже, а гравира када представља да му је теже, него што би објективно могло да му буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако је то тако, а прихватам да је тако везано за то шта бол представља, како се доживљава и како се подноси, да је то, дакле, субјективна или индивидуална категорија, како вештак објашњава да му је без икаквог значаја информација од оптуженог о томе, какву врсту бола је трпео, каква је његова толеранција на бол, ако те ствари не може утврђивати на основу медицинске документације?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Бол се може, интензитет бола се процењује на основу објективних чињеница. У конкретном случају, објективне чињенице стоје у медицинској документацији, да му је стање на отпусту уредно. Осим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Мало сецинирања ране на једном месту и мало тумефакта у пределу ране и ничега више. Због таквог стања, не може човек да има веће болове од болова благог интензитета. Дакле, суштина његовог евентуалног отежаног хода је у хипотрофији мишића, а не у болу.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: На основу чега вештак закључује да то што пише да је стање уредно на отпусту, не значи да он има болове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то вештак није рекао.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Па, на основу чега из тог стања уредног, сматра да су ти болови тако ниског интензитета? Па, људи се после озбиљних оперативних захвата отпуштају пети дан, а излазе са озбиљним боловима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, мислим да смо у овом делу вештака потпуно разумели, па закључак у овом смислу није само на основу констатација у, не знам ни ја, неком отпусном писму, него на основу целокупног сагледавања и тока лечења и примењених метода и стања описаног на једној отпусној листи и на пријему у другој здравственој установи, тако да смо ми вештака, у том смислу, добро схватили. Не можемо само тако сегментарно да издвајамо.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Како вештак објашњава чињеницу да је у отпусној листи «Селтерс» бање писано да је пацијент примљен, тако што хода уз помоћ једне подпазушне штаке? Да ли он то прихвата као чињеницу да је пацијент тако примљен и шта за њега то значи?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Зашто не бих прихватио ту чињеницу? Па, то за мене значи само да је узео помагало да му буде лакше када хода.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли то значи да му је без помагала теже?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да би употребио мањи напор, ја сам рекао, он има отежани ход, има напор, али да би му било лакше, може да употреби штаку, није спорно.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли то значи да би му без помагала било теже?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да, био би му потребан већи напор, али то не значи да не би могао да хода и са употребом тог већег напора, не значи да не би могао сам да хода.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли сада вештак да нам каже, шта то значи, практично, његова могућност да хода са повећаним напором и без помагала у смислу, колико би тај ход могао трајати, који степен препрека би могао савладати на тај начин, може ли некако описно оквирно да нам каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако што може уопште да се мери?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли он тако може ходати од собе до тоалета или може ходати по граду или може ићи из Београда у Крагујевац, да ли може вештак сада да нам објасни са таквим здравственим стањем, како га је описао, шта значи та његова способност повећаног напора ходања и да ли је и како лимитиран на одређен начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште можете на тај начин да се изјасните?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па, од Београда до Крагујевца не би могао да иде нико, чини ми се, осим спортиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Нисам мислио да иде пешице, мислио сам да се транспортује.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да ли могу да наставим даље, али без упада? Што се тиче ходања, могао је да хода, потпуно да хода, као сваки нормалан човек, под знацима навода «нормалан», али уз појачани напор. То значи, да је могао да хода и уз степенице и низ степенице и рецимо, при пењању уз степенице, пошто је њему лева нога хипотрофична, прво попео десном, па привукао леву, па опет десну горе, па привукао леву, а обрнуто при силажењу. Дакле, могао је самостално да хода, уз шепаче, што му је изискивало одређени напор, без обзира на болове који нису били већи од благог интензитета, а штаку је могао да користи да би употребио мањи напор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао да пређе километар и по?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У принципу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По равној подлози, по равном терену?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ако је равно, километар и по, као здрав, може и сада, што је, опет, питање кондиције

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Али, што се тиче ноге, у пуној кондицији, да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Што се тиче ноге у пуној кондицији, да, али ми овде имамо ногу на дан 20. која није у пуној кондицији, па ме интересује, са оваквим стањем и раном која се цернира?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Километар и по није нека раздаљина.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Нисам чуо одговор, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нека раздаљина.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Километар и по није нека раздаљина.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Километар и по није нека раздаљина?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: И за овакву хипотрофију.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: И за рану која се цернира?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: На једном месту у виду тачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ништа, колега ће наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје прво питање је, да ли је вештак био на било који начин упознат са предметом вештачења пре него што је добио наредбу од стране суда и пре него што је извршио увид у ове списе који су цитирани у налазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На било који начин, да ли је на било који начин вештак пре?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, да, на било који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су добили наредбу суда о вештачењу, да ли сте били упознати о овом предмету и о евентуалном вештачењу? То Вас пита бранилац.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Не, ни на који начин, чак ни преко новина, јер ја новине не читам, нити их купујем, нећу да ме лажу, а још мање да им плаћам, тако да, стварно, чак ни из новина нисам сазнао, нити сам знао да се води поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Само сам питање поставио због тога, што у транскрипту од 22.04.2005. године заступник оптужбе када је било речи о новом вештачењу, о предлагању је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, само моменат. Једна интервенција. Колега Ђурђевићу, Ви искључите тај микрофон, а сада ја не знам, колега Јелушићу, шта Ви образлажете сада оно питање на које је вештак већ одговорио? Због чега сте га поставили?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нема потребе, нема потребе, вештак је рекао да ни на који начин он са тим није упознат. Чули смо ми, знамо ми шта је Тужилац том приликом рекао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Једно, можда, конкретније питање за вештака. Да ли је разговарао са било ким од учесника у овом поступку, службених лица, пре него што је добио наредбу за вештачење?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Колико пута треба да понављам? Нисам појма имао, једноставно речено, нисам имао појма док нисам добио предмет, нити да се одржава ово суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сада сам задовољан потпуно одговором. Вештак је рекао малопре да изјаве сведока, изјаве оптуженог, односно лица које је повређено, нису колико сам ја разумео уопште релевантне за давање налаза и мишљења. Интересује ме, из налаза и мишљења вештака се види да је Комисија проучила исказ, односно изјаву сведока сарадника, па ме интересује, због чега је та изјава проучавана, због чега је цитирана у налазу и мишљењу вештака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада питање за мене.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада питање за мене.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја бих замолио да вештак одговори и да ли је она имала било каквог значаја на давање оваквог?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Могу ли ја да одговорим, нема везе, није проблем? Ја сам цитирао све оно што сам од суда добио, дакле, све што је овде цитирано, од суда сам добио. А прочитао све што добијем од суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада питање за мене.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: И то ми служи, оно што је наше као вештака, су на закључак и мишљење, а ово остало изводи пре тога су само нама подсетник да се за суђење спремимо.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Из налаза и мишљења, могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја сам закључио да вештак није имао увид у целокупне списе предмета, него само у оне списе који су овде, цитирани, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медицинска документација, записник, транскрипти о саслушању сведока сарадника и мишљење вештака, доктора Јанчића? Те су две ствари, на одређен начин у опреци, због тога смо се и одлучили да вршимо ново вештачење, због тога смо морали вештаке да упознамо са тим, на одређени начин, супротстављеним чињеницама, тврдњама једног сведока који говори о одређеним околностима, типа, колико се то далеко ишло, како је ходао и тако даље, с једне стране и с друге стране, мишљење вештака који каже у свом закључку то што каже.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја бих замолио вештака да се изјасни о томе, да ли би за њега, односно Комисију вештака, било значајно да имају увид и у оно шта су сведоци изјавили, о томе како је изгледао, како се понашао, како је, на крају крајева, ходао и колико је имао болова оптужени у време када се налазио на ВМА и у «Селтерсу», управо тих дана о којима је овде реч?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Не, потпуно без значаја, а суд нека цени њихове исказе у односу на наше вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли постоји било каква узрочна веза између, малопре је било речи, дакле, о могућности отежаног хода, стајања, да ли постоји било каква веза, дакле, између дужине хода у таквом стању и интензитета бола, односно да ли се тај интензитет бола повећавао по мишљењу вештака, са дужином стајања, односно дужином хода и напором који је оптужени чинио?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Не више од бола благог интензитета., а у случају да човека, рецимо, мало више заболи, он ће да седне, да одмори, па када одмори, наставиће даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, дакле, све остаје у тим границама?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Све остаје у тим границама.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Нисам баш добро разумео или нисам добро чуо. Да ли се интензитет повећавао или је бивао стално исти, интензитет бола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештака смо схватили, да се он повећава, али не прелази ове границе, унутар којих је дефинисан.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мене сада не интересују уопште границе ни степен, само да ли се повећава или не?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да, али не преко границе бола благог интензитета.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На крају, да ли последице овог типа по мишљењу вештака, остављају неке трајније последице на онога ко их има, у смислу умањења општих животних активности?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У конкретном случају, рекао бих да не, мада увек када вештачимо евентуално умањење општеживотне способности или радне, морамо да прегледамо пацијента. Али, с обзиром да је, како то произлази из медицинске документације, једина последица повређивања критичном приликом било смањење мишићне масе и с обзиром на чињеницу да пише у отпусној листи младеновачког Института да је после проведених терапијских рехабилитационих послова, поступака у циљу јачања мускулатуре, дошло до знатног побољшања и да се он отпушта без помагала, дакле, без штака, дакле, оспособљен практично потпуно за нормалан ход, не бих рекао да има било каквих последица на општу животну активност, на умањење општеживотних способности.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Ја немам више питања, а о предлозима ћемо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Вујовићу? Претпостављам да стварно вештаку има питања да постави Златар. Не знам што бисте Ви вештака питали? Ако је неким другим поводом, онда немојте то сада, молим Вас. Па, шта Ви имате да питате вештака?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, ја нисам стручно лице, али ја сам игром случаја био секретар народне одбране и начелник Министарства одбране и ја сам давао, значи, околности рањавања нашим борцима, тако да знам нешто, како су се људи кретали, значи, најосновније, значи код човека, па ћу само на основу тога поставити једно питање: да ли човек са таквом раном, значи, може да се креће сат времена или сат и по без престанка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово вештачење које сада радимо, нема никаквих додирних тачака са Вама и Вашом одбраном и због тога Вам нећу дозволити ни једно питање вештаку, него ћемо то дозволити господину Златару.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ. Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мене држите за претпостављеног, односно команданта том лицу, што ја кажем да нисам, јер није постојала територијална одбрана. Ако ја докажем, значи, са својим питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте то тако широко да гледамо. Хвала лепо. Дајте, вратите се назад. Изволите, господине Златар? Господине Златар, укључите тај микрофон. Ево, чули смо Ваше браниоце. Имали бисте и Ви да поставите неко питање вештаку?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или желите што да коментаришете?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Само мало, само сачекајте. Прво, вештак тврди да је рана други пут ушивана 08.11. Волио бих да ми вештак објасни, где је нашао тај податак да је то други пут ушивана рана, 08.11.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам ја тако схватио вештака.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: 08.11. вештак се изјаснио да је други пута рана ушивана. Волио бих да сазнам, на који, како је дошао до тога податка? Ја тврдим да је то прво ушивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инсистирате на томе, да је други пут ушивана?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Моја тврдња је да је рана ушивана 08.11. први пут, а не други пута, а волио бих да ми вештак објасни на основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам тако схватио вештака.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јесте, јесте, можемо вратити транскрипте, ја сам уписао да је други пут рана ушивана, јер ни један нормалан хирург неће то затворити одмах први дан, ратну рану, то знамо сви.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У историји болести Војномедицинске академије, цитирам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не чујем ништа.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: 08.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете? Мало само гласније, докторе, молим Вас?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Секундарна обрада ране, секундарни шав на левој натколеници. Када је секундарни, није примарни, значи то је поновљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јесте заиста два пута ушивани, разумем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Рана је до 08. остала отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Рана је до 08. остала отворена, нон-стоп и само превијање и чишћење ране, до 08. рана мени ушивана није, то гарантујем. 08. је први пут рана ушивена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, докторе сада.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па, пише лепо у историји болести ВМА, да не расправљамо и да не кажемо глупости. Операције, 31.10.1991.: хируршка обрада ране. Сатура тестис десни, значи ушивање десног тестиса. *Ligatura, venes afeae magnes sinist* – дакле, подвезивање леве сафенске вене, на дан 31.10., молим Вас, не дозвољавајте оваква питања да ме боле леђа без потребе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не чујем овде ништа. Овде се не чује ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа, господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не знам шта, дајте приђите онда мало ближе овде, заиста, једино тако, не знам шта да Вам кажем, ево овде код господина Јеврића, па ћете боље чути. Али, сада је вештак управо цитирао констатације из медицинске документације са ВМА из кога произилази да је подвезана та вена тамо, извршено је ушивање рана на тестису, подвезана је вена и тако даље. То је сада читао.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јесте сама вена подвезана, али друго је вена, друго је отворена рана, рана од 10-12 цм отворена до 08.11., отворена нон-стоп, само туферима чишћење, обрезивање ране, они делови који су одумрли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, 08.11. ушивена?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ушивена је вена само, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него је рана ушивена?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Званично рана, рана као рана, затварање коже, 08.11. је први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то и каже, добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Друго ме интересује: вештак каже да се у отпусној листи нигде не констатује повреда тестиса и то у отпусној листи из Младеновца и да он на основу тога закључује да је лечење дефинитивно и завршено?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: На основу свега што сам образложио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, на основу тога? Е, добро. Сада бих ја молио да вештак погледа отпусну листу са ВМА, саму отпусну листу, да ли се игде спомиње десна бутина?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У отпусној листи са ВМА?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Нема везе да ли је отпусна или није.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Отпусна листа, питам.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Читам само отпусну листу.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Рачунајући да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, господине Златар, поставите питање и пустите вештака да одговори на њега. Немојте сада да улазите у расправу.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. Отпусна листа са ВМА, само њу погледајте.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Имате ли Ви питања?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Питање је, нађите ми у отпусној листи са ВМА; да ли се игде спомиње десна бутина, па ћу Вам онда даље питање рећи? Да је повређена или да је било шта, у отпусној листи са ВМА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десна бутина, не лева натколеница, него десна натколеница?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, да ли се игде спомиње у отпусној листи?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У отпусној листи се не спомиње, међутим, медицинску документацију са ВМА не представља само отпусна листа, него и сама историја болести. На првој страни историје болести под насловом «екстремитети»: каже, на унутрашњој страни обе бутине виде се, и тако даље, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Према томе, ми нисмо узели једну реченицу да анализирамо, нити само отпусну листу, него комплетну документацију.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је само оно друго што нема историје болести из Младеновца која би потврдила мој боравак на ВМА, ушивање ране и, још једно бих питање сада хтео: осим бола и мировања, који би то третман био за тестисе да се примењује као рехабилитација, то ме интересује? Које би то терапије биле, осим узимања лекова за смирење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да сте само повређени у пределу тестиса? Да ли би и каква рехабилитација требала?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тестиса, да ли би ту требале, какве и које би се примењивале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештак је рекао да Ви због тога нисте упућени у «Селтерс», него због мишића леве натколенице и левог седалног предела или, тако некако, тако да је посредно вештак на то одговорио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да нема моје историје болести са ВМА, испала би тачна тврдња можда Штукина и она, да нисам био уопште на ВМА, по отпусној листи са ВМА, по отпусној листи са ВМА, да не постоје ни бутине, ни ништа. Још би на крају испала и та тврдња тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада толико широко.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја ћу питати, а Ви ако дозволите-дозволите, а ако не-не. Ја ћу опет за 09.11., пошто сведок тврди да сам и тада храмао, па бих волео да предочите исказ сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто му је предочаван исказ онај, а сведок је и ово изјавио, да сам ја 09.11. храмао, мало неправилно ишао, учествовао у акцијама три дана пре тога, после тога, нон-стоп, ја бих волео да се то предочи, јер имају изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, Ви сте 09.11. на ВМА, у то уопште не сумњамо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не сумњамо, не сумњамо ми ништа, али ја две године лежим забадава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 09.11. на ВМА?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не сумња се овде у ништа, али ја знам да две године већ лежим забадава овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је проблем где сте 20.11., 09.11. Ви сте на ВМА и, добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Исто, ишао у «Селтерс» и то није спорно. Само ћу рећи, колико је ко изнео истине овде, толико му Бог помогао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, господине Златар. Докторе Јанчићу? Да ли бисте Ви желели евентуално да поставите неко питање вештаку, пре него што Вас позовемо да на одређен, стручан начин, наравно, коментаришете ово што смо данас чули или желите одмах да дате неки Ваш коментар овог вештачења? Устаните, молим Вас.

Дакле, вештак др Јанчић, са подацима као у спису, исказује:

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Овако. Питао бих вештака Александрића, да ми објасни, појам секундарне сатуре, односно шава, обзиром да је тај појам дефинисао као друго ушивање, значи, ушивање по други пут предметне повреде леве натколенице, те да је иста рана, значи, ушивена примарно приликом указивања примарне помоћи и збрињавања на дан 31.10., значи 1991. године, да ми одговори на питање, који су, значи, неизоставни, неприкосновени принципи и доктрина, значи, хируршка доктрина и пракса која налаже третман ратне ране, дакле, како се ратна рана сама по себи третира хируршки и примарно збрињава?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Из медицинске документације лепо стоји да је рана примарно обрађена још на терену, чини ми се у Негославцима, нисам сигуран, али није ни битно место, дакле на терену и да је тада примарно обрађена и да је добио антитетанус у заштиту и да је добио антибиотик и одмах прослеђен на ВМА.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Моје питање је, ја се извињавам, се састоји у томе, шта примарна обрада ране подразумева, ако може вештак да ми одговори?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Примарна обрада ране, с обзиром да је примио антибиотике и антитетанус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само ближе микрофону, професоре, слабо Вас чују.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да је та примарна обрада ране извршена у санитетској станици, дакле, тамо где има лекара. Та примарна обрада ране, у конкретном случају, могла је да буде и примарна сатура или је могла да буде само компресија вене, с обзиром на њену руптуру и на њено крварење, а могла је да буде и потпуно ушивање са компресијом, а могла је да буде, евентуално, само компресија, понављам, са компресивним завојем, без примарне хируршке, без примарног хируршког ушивања, дакле, како се каже, само примарна обрада. Она апсолутно подразумева чишћење ране од евентуалног страног материјала, испирање ране, може, а и не мора да се ради и примарно ушивање, али у сваком случају, у конкретном случају, због повреде вене, која је изазивала велико крварење, морала је да се уради бар компресија, односно да се стави компресивни завој.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Можда је било једноставније одговорити на моје питање, значи, који је хируршки третман код ратних повреда? Ја бих само констатовао, значи, ратна рана је рана коју хирурзи третирају као примарно загађену, контаминирану рану коју никада не смете ушити, значи ни један хирург никада у животу не би смео да ушије ратну рану, због свих садржаја, партикула у овом случају је сачма чак у питању и свих контаминација те ране, приликом примарног дејства, значи, ударне механичке силе, механичког оруђа, у овом случају, зрна, сачме. Значи то је *viciu martis*, значи то би била хируршка грешка, апсолутно да је рана примарно ушивена. Друго, појам примарни шав односи се на сутуру, значи шивење ране у најдаље осам до дванаест сати, значи Ви чак и под условом да имате једну чисту рану пред собом, а у овом случају, наравно, ратна рана не може, никада није чиста, имате право да је ушијете у првих осам до дванаест сати, али онда Ви имате већ сутурирану рану, не постоји никаква секундарна сатура. Секундарна сатура значи одложени шав, секундарни шав значи одложени шав. То не значи да Ви нешто шијете по други пут, већ га шијете одложено у термину када сте се уверили да је рана већ чиста и да се може ушити. Значи, то је веома битно и тврдња окривљеног у том смислу, да је он први пут шивен 08.11. је апсолутно тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је оно што нам је Јанчић тврдио и раније.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Овде су нека теоретска разглабања. Не видим разлику између добијања повреде сачме у рату или овде у судници у миру. Да не треба употребљавати термин «ратне ране». Ово друго што је рекао, то је тачно. С обзиром да се радило о сачми, она је могла, те ране су могле бити да се везују појединачним шавовима, али, с обзиром вероватно због брзине и мноштва рањених који су били, урађена је примарна обрада ране и могуће је без ушивања само са компресионим завојем. Али, секундарна сатура може да значи и ово што је он рекао, а може да значи и одложени шав. Но, ми у медицинској документацији имамо, немамо децидирано, сада ћу Вам рећи, пиш примарна обрађена рана, да тако кажемо, на терену, само моменат.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Примарно обрађена – да, али не сутурирана, не ушивена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оно што је ту битно.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Сада ћу Вам наћи. Но, у сваком случају, то уопште није битно. Битно је, какве су последице биле на дан 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: 20. у реду, где ми је сада ово – а, ево, дакле 20. без обзира да ли је рађен примарни шав па после секундарни, или је само рађен секундарни у смислу одложеног шава.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја се извињавам, али мислим да је јако битно, обзиром да смо ми вештаци, значи, медицинске струке и да апсолутно и иза сваке своје изговорене речи у стручном смислу морамо валидно стајати, да је веома битно и да се не може управо на овакав један паушалан начин теоријски покушати заташкати нека чињеница, медицинска. Значи, секундарни шав, доктор је рекао, не мора да значи да је одложени, секундарни шав је, значи, ја тврдим, констатујем одложени шав, то зна сваки хирург. Секундарни шав је одложени шав. Шта он значи? Значи да је до ушивања дошло тек када се хирург уверио да та рана може да се ушије. Све ратне ране и повреде се тако третирају, свака ратна рана је примарно контаминирана, загађена рана која се не сме ушити, као што се ни уједина пса не сме ушити и потпуно је ирелевантно, да ли је та рана од сачме, видим да је доктор просторно везује, потпуно је ирелевантно да ли је она нанета у овој судници или је нанета на ратишту. Значи, реч је о ратној рани, која ни на који начин, као примарно контаминирана рана која се од стране сваког хирурга по правилима праксе, значи и доктринама хируршког лечења мора тако и посматрати и збрињавати, *visciū martis*, грешка лекара, значи медицински огроман пропуст би био да је та рана примарно ушивена. Рана није примарно ушивена, рана је остављена отворена, јер је морала бити остављена отворена, управо из разлога што би примарним шивењем те ране, дошло до формирања колекције која би врло брзо довела до других компликација. Значи, ушивена је вена, подвезана је вена, док је дефект меког ткива, значи рана која је постојала у меким ткивима, кожи, подкожи, мишићу, наравно остављена отворена, јер би затварањем такве ране Ви створили тзв. анаеробне услове, значи услове без присуства кисеоника у ткивима, који су веома опасни из разлога што долази до развоја анаеробне инфекције, значи инфекције анаеробним бактеријама, кластридијалних, значи, гангренозних инфекција које даље могу угрозити и живот окривљених, који у конкретном случају тада није био угрожен. Значи, пацијент није био витално угрожен, да је примарно ушивена та рана, Ви бисте га врло вероватно са великом вероватноћом довели у стање виталне угрожености, јер бисте такве услове направили једном таквом катастрофалном грешком, да бисте омогућили развој анаеробних бактерија и анаеробне инфекције која би могла и живот да му угрози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ово је било доста.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Према томе, сматрам да је то веома битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста широко, али, дакле, сигурно је, молим Вас, колега Тодоровићу, али, дакле, сигурно је да је рана 08.11. ушивена?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Да, да, то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сигурно је да 18.11. имамо и за Вас и за овог вештака описано оно стање које је описано у отпусној листи?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Могу ли ја, молим Вас? Мислим да је ово бацање прашине публици у очи. Лепо пише: 31. у историји болести, сутура тестиса, дакле, ушивен је десни тестис. Даље пише: подвезивање вене, само нешто, подсетићу пре овога, да пише опис екстремитета: на унутрашњој страни обе бутине види се већи број мањих рана промера од неколико милиметара до 0,5 цм. Шта мислите вена сафена који је у овом пределу, како може да се подвезе, ако не прво да се направи рез кроз ове ранице или наслепо, дакле, мора да се оперише, мора да се

направи хируршки рез да би се пришло сафени, да би се она подвезала. Друго, ако је она повређена, она може крајеви да јој се мало, иако нема као артерија еластично влакно, али могу мало да јој се мало размакну крајеви, тако да се јури на слепо та вена сафена, како да се подвезе, ако не прво да се отвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јој се приђе?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Испрепаришу кожа и поткожно ткиво, да се дође до вене сафене, да би се она подвезала. Другим речима, он је тада морао бити оперисан или можда колега мисли да се можда другачије оперише подвезивање сафене, па нека објасни овде свима. А када се отвори рез, онда се тај рез и ушије, јер се ради у стерилним условима. А рана од сачме, да ли је у рату или овде.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја сам веома изненађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво пођимо од тога.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја сам изненађен овим одговором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пођимо од тога, да је 08.11.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Колега, како се подвезује вена сафена, ако не операцијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, молим вас, дакле.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Али, да Вам напоменем, то уопште није суштина овог предмета. Суштина предмета да ли је он 18. до 10., 21. могао да се креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ћемо до тога, доћи ћемо до тога. Дакле, полазимо од тога да је 08.11., је ли 08.11., јесте, 08.11. је извршена та дефинитивна обрада ушивање ране.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ако могу само да се осврнем, обзиром у сваком случају вештак у овом, да кажем, деликатном предмету је имао такође још деликатнији задатак и ту је доктор Александрић у праву, значи, ми смо имали задатак да вештачимо на основу искључиво медицинске документације, где је буквално свака реч која је написана и у отпусној листи и у историји, има своју специфичну тежину, али неке кардиналне основне ствари, познате, да кажем, и од стране лекара опште праксе и опште медицине, преко таквих ствари, једноставно, не можемо прећи, ни доктор Александрић ни ја, одговарало то нама, или не. У вези примедбе доктора Александрића и бацања на један други терен у смислу да је урађена сутура тестиса и да је урађена сутура вене сафене магне, па, наравно да је урађена сутура, односно лигатура, подвезивање вене сафене магне, јер би човек искрварио из те исте вене, јер је вена била ледирана. Хируршки приступ колега са ВМА у третирању повреде тестиса, а подсетићу да је дошло до руптуре, значи распрснућа семеника, односно тестиса, што само говори о оствареном, снажном дејству силе у овом конкретном случају сачме, која је пробила све овојнице из кротума, значи, мошница и веома тврду овојницу тестиса и довела до распрскавања истог тестиса и до повреде унутрашњости значи његовог паренхима који је изузетно вулнелабиран, значи семеник каналића, да је у питању било, да су колеге сигурно биле у дилеми приликом таквих повреда, да ли уопште да иду на тзв. презервацију тестиса, односно на покушај да се сачува тај тестис или се иде на аблацију, значи одстрањење тестиса, односно хемикастрацију, јер код таквих повреда је заиста веома деликатно проценити шта је оно што је валидније за човека, да ли га оставити без једног тестиса или да уводити у нове могуће постоперативне компликације, типа инфекције, типа атрофије тог тестиса, на бази атрофије се може развити малигни,

злоћудни тумори и тако даље. Ја сам и приликом прошлог претреса овде одао једно признање заиста колегама са ВМА; јер су они одлучили да тај тестис руптурирани, имамо веома мали проценат успешних санација уопште код руптура тестиса, значи у објављеним радовима код нас и на Војномедицинској академији са свих ратишта, имамо веома мали број успешно решених руптура тестиса – са очувањем, значи тестиса, а знамо колико је, наравно, тај орган битан и због своје ендокрине функције, фертилне и тако даље. Па, наравно да тестис који је распрснут, ако сте Ви заузели такав хируршки став да га очувате, Ви, наравно, морате његове анатомске омотаче, односно овојнице поново реструктурирати, репарирати да бисте га сачували и вратити те семене каналиће, односно унутрашњост паренхима, на своје место. Па, наравно да морате вену ушити, јер би човек другачије искварио. И исто тако, наравно, не смете ушити ратну повреду и рану. Ми можемо овде лицитирати колика је та рана и дефект меких ткива био, али очигледно да је дефект меких ткива постојао, очигледно да се ради о једној фактички експлозивној ратној рани, јер имате дејство већег броја зрна и оруђа, значи, то није једна рана од једног пројектила, то је сачма, зато је и остварено снажно дејство те силе, која погађа не само генитални предео, него и предео обе натколенице, па наравно да Ви на таквом терену, не смете, ја понављам, то је заиста за мене изненађујуће та тврдња и никако не смете и то зна и доктор опште праксе, не смете такву рану ушивати. Наравно да је хируршки приступ вени кроз инцизију, односно кроз додатну инцизију рез и исто тако, наравно, Ви не смете ту рану примарно сутурирати из већ разлога које сам већ објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта значи руптура?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Извињавам се, извињавам се. Молим Вас, мени је јасно да ће сваки вештак из сујете да се држи свога. Али, ја не разумем овде да се неко служи инсинуацијом. Колега употребљава реч «распрснут» тестис, понављам «распрснут» тестис, а цитираћу Вам шта пише у историји болести, каже, наслов, поднаслов «спољне гениталије»: леви тестис са БО, слушајте даље: десни скротум: на кожи се виде две мање ране, пунтиформе, значи, тачкасте, тестис је јако болан, очуваног облика и конзистенције. Према томе, не можемо говорити о распрснутом тестису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи, руптура?

ВЕШТАК др МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Управо сам хтео то питање да поставим, да ми?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: То није распрснут тестис, пише очуваног облика и конзистенције, тврдоће. Дакле, нема говора, па ни на овакав начин бранити свој налаз, говорећи о распрснутом тестису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи руптура, је ли то?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: И никакве дилеме, руптура, расцеп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расцеоп?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расцеп?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Али, расцеп се не може употребљавати за компактне органе, може се употребљавати само за шупље органе.

ВЕШТАК др МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Још једна исправа, ја се извињавам. Термин руптура, ако може колега вештак да преведе, значи, на српски језик, правилно? Термин руптура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сада, расцеп.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Термин руптура је у преводу, распрснуће, то је, значи, квалификација распрснућа.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: У медицини нигде нема распрснућа.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Распрснуће, руптура. Друга ствар, шта значи расцеп, односно колега је рекао да се термин руптура не користи код руптуре чврстих, код распрснућа чврстих органа, а управо се тај термин и користи?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Пише *vunus klopetarium*, значи устрелна рана, то је тачкастог облика.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја се само извињавам, када имате пукнуће, значи, рупу на желуцу или неком шупљем органу, цреву, Ви не смете написати руптура, него перфорација. Када имате распрснуће чврстог органа, какав је тестис, Ви га дефинишете као руптура. Шта она значи? Тестис има своје омотаче. Најчвршћи омотач је *tunica albugina*, такозвана, изузетно резистентна, изузетно отпорна. Дошло је до њеног распрснућа и до пролабирања унутрашњег племенитог ткива које има своју ендокрину функцију, значи, производњу хормона, мушких, значи, дошло је до распрснућа, до руптуре, јер да није било руптуре, не би било ни сутуре, значи шивења тестиса. Расцеп се може као термин означавати само код крвних судова, па, имате расцеп или дисекацију крвног суда, а термин руптура се односи на распрснуће. Распрснуће је узроковано сачмом. Ви можете имати на скротуму, спољни изглед скротума уопште не мора бити драстичан. Ви можете имати мале две пунктиформне ране, али можете имати унутарње разорење тестиса, пасевника и семевода, значи тестиса.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Чему ово? У историји болести нигде се не употребљава термин руптура тестиса, постоји само руптура вене сафене, а за тестис пише: *vulnera sclopetaria scroti dex. cum ruptura testis dex* у овој отпусној листи. Али Вам лепо стоји, руптура значи, расцеп, пукло нешто, а овде лепо пише: налазе се две мање пунктиформне ране, тачкасте. Тестис је очуваног облика, дакле, није се распуко, није експлодирао, није се расцепио. Ма, руптура, као руптура, пустите руптуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те драмлије прошле кроз тестис, па онда сада имамо улазну и неку излазну рану? Или су оне остале унутра?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Пазите, у медицинској документацији није прецизирано, да је прошло, сигурно нису, то се може закључити из ове документације, али да је ушла, а да ли је остало или није, нигде не пише да је страно тело извађено. Само каже тестис сутурирани, ушивени, сутурирани, сутура, а не пише да ли је страно тело, могуће је да драмлија удари, направи рану и испадне и то није искључено, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да добре закључке о стварним повредама можемо извести и на основу?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: С друге стране, ако је сниман рендгентски у младеновачкој болници и каже у левој бутини мноштво драмлија, а ништа не каже за тестис, онда је логично закључити да га је драмлија ту ударила и испала. Дакле, на основу тога може се даље закључити да је повреда тестиса овако пунктиформна тачкаста је била површна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, претпостављам да можемо на основу примењених метода медицинског збрињавања закључити и какве су стварне повреде примарно биле? Шта је овде урађено на медицинском збрињавању тог тестиса, само ушивање?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Само ушивање тестиса и ништа више. Пошто је пунктиформна тачкаста рана, то значи један мали шав да се заустави крварење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да би се сачувала функција тестиса, докторе Јанчићу, ако је извршен пробој свих тих овојница унутра о којима Ви говорите, да ли би то подразумевало да се све оне редом ушивају и збрињавају, разумете, од унутрашњости ка површини?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Схватам Ваше питање, само пошто се вртимо и даље око гениталног предела и пре свега ове повреде гениталног тракта, односно скротално-тестикуларног комплекса, мало појашњење: Ви не можете ценити унутарње повреде на основу спољњег изгледа ране, никада, значи, то би било неправилно, јер Ви имате случајеве нарочито код повреда ратних, нанетих рецимо муницијом са експлозивним пуњењем, где спољашња рана је готово минорно не приметна, а унутра имате страшна разарања. Ја хоћу да кажем, те две пунктиформне ране су на скротуму, значи споља на мошници, на овојници. Лекари хирурзи који су пратили стање тог тестиса и који су оценили да морају хируршки да интервенишу, значи они су хируршким резом, прецизним инцизијом отворили скротум, отворили мошницу, приступили тестису, проваљене семене каналиће репонирали, како ми кажемо, вратили унутар тестиса и сутурирали, значи, ставили шавове на ту чврсту опну тестиса која је пробијена. Дакле, тестис је руптуриран, не видим ништа спорно, то стоји у дијагнози, то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, закључке о примењеним мерама збрињавања, Ви извлачите из ове документације која је, практично, заједничка и за једног и за другог вештака? На основу овог описа како рекосте Ви, сатура? Је ли тако *sutura testis dex*?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Фактички, значи, урађена је репозиција, враћен је пролабираних семених каналића, дакле, понављам, унутарњег дела тестиса племенитог ткива, одговорног за продукцију хормона, враћена на своје место и урађена сатура, реконструкција, то значи ушивање, шивење, реконструкција чврсте опне тестиса *tunike albugine*, да би се, значи, фактички успоставио континуитет тог органа и да би се његова функција очувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Успех је што је то постигнуто управо, ова повреда, а ту се слажемо и вештак Александрић и ја и заслужује ову квалификацију тешке телесне повреде, пре свега, због те руптуре, због тога не видим у чему се састоји значи сада потпуног, да кажем, миноризовања и минимализовања те повреде и чак покушаја да се спекулише око тога, да ли је до руптуре уопште дошло. Дакле, руптура је дефинитивно постојала, јер да није било руптуре, не би било ни хируршке интервенције на тестису, односно не би било сатуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде је значајно ово о чему управо причамо, зато што Ви закључак о способностима и неспособностима оптуженог Златара у ово време које нас занима, у знатној мери извлачите на основу ових обреда, управо у пределу тестиса, па за разлику од групе вештака?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја се извињавам, ако могу да додам неколико ствари које је вештак Александрић помињао, а односи се уједно и на мој налаз. Прво, слажем се код става два вештачења доктора Александрића, односно закључка под бројем 2. где се доктор Александрић осврће на чињеницу да се у списима налази само отпусна листа која се односи на лечење Златар Вује у Институту за

рехабилитацију «Селтерс», али не и комплетна историја болести, тако да се не може извести никакав закључак о динамици спровођења рехабилитационих мера, односно степену, току, брзини, опоравку и тако даље. Ја се ту потпуно слажем. Значи, медицинска документација којом смо ми као вештаци располагали је инсофицијентна и то нико овде не спори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Али, мислим да је заиста крајње контрадикторно, ако с једне стране Ви пренебрегавате тај документ и његову валидност и вредност у некој реалној процени и процењивању и смислу тих повреда, ако апсолутно тај документ не сматрате довољно вредним за налаз вештака, а окосницу вештачења базирате управо на том документу. Дакле, Златар Вуја, цитирам «је примљен у Селтерс бању на рехабилитацију због последица рањавања у леву ногу. С друге стране, никакве последице рањавања у пределу тестиса нису ни споменуте, па закључујем, другим речима, повреде тестиса су биле потпуно саниране». Мени је ово потпуно нејасно. Ви се прво позивате на један документ.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Али, у отпусној листи са ВМА каже: стање је уредно.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја бих молио ако може само колега да ме не прекида. Ви се позивате на документ који Вама као вештаку не даје довољно података о стању болесника, а онда тиме што није помињана повреда тестиса, њу фактички потпуно искључујете и тврдите да је она санирана. Крајње контрадикторно. Хтео бих да кажем следеће: обзиром да је окривљени помињао, ја бих волео да ми неко објасни које су то рехабилитационе мере и процедуре које се спроводе код овакве повреде тестиса и скротума, да ли оне уопште постоје, да ли се игде спроводе. Код повреде тестиса и скротума не постоје никакве рехабилитационе посебне мере. Имате, као што сам рекао, на прошлом претресу, због болног отока, односно хематокеле, имате суспензију, па ми хирурзи направимо тзв. суспензориум, импровизовани од клобука вате и газе којим одижете тестисе да бисте смањили тај болни оток, који се, да тако кажем, под силом земљине теже повећава. Наравно, да окривљени није упућен на Институт за рехабилитацију због повреде скротума и тестиса, наравно да те повреде из истих разлога нису ту ни интерпретиране, нити је он опсервиран због тих повреда, нити уз сво уважавање колега које раде у бањи «Селтерс» су они за то компетентни и ингерентни, већ су то специјалисти физикалне медицине, значи Ви тамо немате хирурга ни уролога, који би пратио стање тестиса. Према томе, ово је базирано само на једној теорији, на претпоставци да су те повреде саниране. Ми свакако не можемо утврдити да су те повреде саниране, због тога што оне нису помињане у документацији. Наравно да је он упућен у Институт за рехабилитацију у бању «Селтерс» да би се његово стање локомоције, могућности кретања побољшало и наравно да је упућен због хипотрофије, евидентне хипотрофије мускулатуре леве натколенице и седњачког предела. И ту би се осврнуо на закључак вештака Александрића, под бројем 2, пардон на поглавље «мишљење», под бројем III, где вештак Александрић тврди: с друге стране Rtg прегледом је установљено присуство више мањих металних предмета у меком ткиву леве бутине, које су највероватније довеле до оштећења мишићног ткива и мањих огранака нерава овог предела, а што је резултирало смањењем хипотрофије мишићне масе леве бутине и левог задњичног предела, све ово је, пак, узроковало отежан ход. Волео бих да ми доктор Александрић објасни,

како то хипотрофија настаје и који су то нерви оштећени конкретно и како је дошло до оштећења и којих периферних нерава екстремитета који су последично дали хипотрофију? Хипотрофија утврђена, дакле, децидирано утврђена и прецизирана приликом пријема на Институту за рехабилитацију «Селтерс» нам говори о томе, да окривљени није ходао, фактички или је уопште био у једном стању, да кажемо, прострације, односно имобилисаности потпуне због које је и дошло до атрофије, значи, хипотрофија, смањење волумена мишићне масе настаје због неупотребе мишића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због ових двадесет дана лечења на ВМА?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: А овде није дошло ни до какве денервације мишића, дакле, повреде мишића, нити ми имамо икакве податке о томе, да је неки нерв натколенице или потколенице или било који од значајнијих периферних живаца повређен, јер би у том случају, дошло до денервације читаве групе мишића, која би га онемогућила у потпуности да нормално хода, значи, то би узроковало још тежу повреду због које он не би могао да хода. Значи, када се иде на то образложење, да је заправо дошло до хипотрофије због примарног удара у том пределу остварене, значи, силе овог ватреног оружја и да је због тога дошло до хипотрофије, то је апсолутно *ponsens*. Хипотрофија је настала због тога, што човек није ходао, што нам указује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, зашто онда нема хипотрофије на десној ноzi и мишићима десне ноге?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Зато што је повреда предоминантно са леве стране натколенице, где је и остварено дејство повређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да има везе повређивање?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Наравно да има везе повређивање. Повређивање има везе, али је хипотрофија последица инактивности, неактивности, неупотребљивости тог екстремитета, некоришћења, значи, те ноге приликом хода. Ако имате пацијента где бележите такав значајан, такву значајну хипотрофију, где Ви инспекцијом, значи, прегледом видите атрофију и хипотрофију мускулатуре, Ви знате да је тај човек фактички ту ногу није користио. Дакле, хипотрофија није настала, ако могу да будем прецизнији, хипотрофија није настала због деструкције мишића, па је деструисан мишић, па је он смањен или због повреде неког нерва. Хипотрофија искључиво је настала и она нам указује на то, да се окривљени није користио том ногом, што нам, опет, указује на то, да је он био у стању имобилисаности. Имобилност, значи, некретање.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја сам прво одушљевљен питањем судије који је лаик за медицину, сасвим логично за сваког интелектуалца. Међутим, одговор судија није добио. Другим речима, није користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро? Мало само гласније, докторе, молим Вас?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Није користио ни леву ни десну ногу и логично је питање, зашто није дошло до хипотрофије и десне ноге. И сасвим је логичан закључак да је због хипотрофије дошло, поред тога, прихватам, због некретања, али и пре свега, због повређене мишићне масе и не главних нервних стабала, као што је колега напоменуо, него лепо смо рекли, периферних нерава, оних који дођу као длацице, што се каже, до самих мишића. С друге стране, ако прихватимо његово мишљење па кажемо, десна нога није хипотрофична, није дошло

до хипотрофије јер се десном ногом кретао, како је могао да се креће од толиких болова на десном тестису. Према томе, остајем при свом мишљењу.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Мислим да је са судско-медицинског становишта веома битно, значи, да имамо стање евидентне хипотрофије леве натколоне мускулатуре комплетне и левог задњично-седњачког предела које нам указује на то, да пацијент није ходао. Значи, он је био у стању имобилисаности, фактички је лежао у болници. Мислим да је то јако релевантно и битно. Имамо други став, што је, да тако кажем, и круцијалан став који је определио вештака Александрића да овакав налаз, да су повреде тестиса у потпуности саниране, само на основу претпоставке односно његовог исказа да оне нису ни спомињане у налазу специјалисте физикалне медицине из бање «Селтерс». Ја опет понављам, ти исти специјалисти нису ни препознали једно стање, а вратићу се и на то, то је стање једне тумефакције, како се овде описује у пределу ране леве натколенице, која је значи секундарно сутурирана, значи, не по други пут, како је то рекао доктор Александрић, него по први пут, ушивена дана 08.11., а дрен извађен дана 09. и ту би се само вратио на тврдњу доктора Александрића који је рекао, да је секундарна сатура учињена због цурења ране. Значи, Ви рану која цури, значи која је већ загађена и прљава, још и ушивате. Наравно да секундарна сатура није учињена због цурења ране, него је, напротив, секундарна сатура учињена када су се хирурзи уверили да је та рана сува и чиста. А дрен је постављен из превентивних разлога, до сутрадан остављен да се види, да ли ће се на тај дрен појавити неки садржај. Обзиром да је дрен сутрадан, 09.11. извађен, значи да је он извађен из разлога, што је рана била «мирна», како ми кажемо хирурзи, односно сува. Професор Александрић се, такође, у свом образложењу позива и на стање у отпусној листи где пише да је стање уредно, што је један општи, широк поја, шта значи уредно стање? Уредно стање значи да у том тренутку када је отпуштен пацијент са ВМА, није било неких, да кажем, већих хируршких постоперативних компликација, што у сваком случају, не значи да су ране зарасле и да је дошло до комплетне санације повреда. На то нам указује и чињеница приликом пријема на Институт за рехабилитацију «Селтерс», где јасно стоји да је пацијент примљен на рехабилитациони третман због болова са унутрашње стране леве натколенице, отежаног хода и тако даље, при пријему, свестан, оријентисан, афебрилан, хода помоћу једне подпазушне штаке, веома значајна реченица која у великој мери опредељује и наш налаз и мишљење вештака. Оно што је, значи, од круцијалног значаја, окривљени Златар Вују је приликом пријема био непокретан. То се догађа 18.11., дакле, морао је да хода уз помоћ штаке. Волео бих да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас да коментаришете, шта значи то, оставите то, сачувајте то за неке примедбе и тако даље када завршимо са вештацима, онда можете да кажете Ваше примедбе – то није тачно, вештак је ово навео, овако и тако даље.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Дакле, недвосмислено стоји да је окривљени био фактички неспособан за самостално, активно кретање, јер се служио ортопедским помагалом, подпазушном штаком. То је стање које ми имамо на основу медицинске документације дана 18.11. Волео бих исто тако да ми колега вештак одговори, које су то рехабилитационе мере и процедуре које су окривљеног Златар Вују из овог стања, значи немогућности самосталног, активног кретања, већ за два дана довеле у стање да може, како каже доктор Александрић, да пређе и да се пење уз степенице и силази низ степенице, да пређе километар и по без икаквог помагала, а при том је

пацијент задржан читавих месец дана на рехабилитацији? Зашто није отпуштен тог дана, 20., ако су они неким заиста мени за сада још непознатим у медицини, ултрамодерним, ултрасавременим методама рехабилитације тако промптно, брзо и хитро за два дана човека потпуно оспособили да он може да прелази километар и по, да се пење, да се спушта низ степенице, малтене да трчи, потпуно без икаквих помагала, за само два дана? То је моје питање.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да се за два дана заиста ништа није могло.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Само мало да не заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значајно променити.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ми смо се повели за тим, што се тиче тестиса да нема компликације са тим, зато што нема ни речи у отпусној листи младеновачког Института, него, пре свега, због констатације у медицинској документацији са ВМА, где каже: стање је уредно на отпусту. То што неко иде са штакама, не значи да је неспособан за самосталан ход, далеко од тога. Ја нисам ни спорио његову штаку да је употребљава, да би мањи напор само употребио при ходу. С друге стране, човек може да се помаже не само ортопедском штаком која је прављена за то, може да се ослања и на пушку, и на неко дрво или било шта друго и на колегу који иде уз њега. Али то не значи да је он неспособан за самосталан ход. Само уз помоћ тако неког помагала, штаци, пушке, неког другог дрвета се олакшава напор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Себи олакшава кретање? Разумем.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ја опет понављам. Значи, његово објективно стање, приликом објективног клиничког налаза, приликом састављања отпусне листе на пријему, значи дана 18., је да је ход отежан и да ход се изводи уз помоћ једне подпазушке штаци. Другим речима, он није могао ходати без ортопедског помагала, на дан 18., јер тако не би недвосмислено стајало у отпусној листи. Из тог разлога, управо сам поставио питање, како је могуће и које су то рехабилитационе мере, агресивне рехабилитационе мере које би оспособиле човека за два дана, који очигледно због свих наведених повреда, није могао ходати без помоћи ортопедског помагала, да су га за два дана довеле у стање да он то може и то на начин на који доктор Александрић интерпретира, чак да самостално и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада се већ понављамо.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Чекајте да одговорим. Пазите, човек није имао лом ноге, па да не може да хода без штаци. Ми смо рекли, са оваквим повредама он је могао да има потпун ослонац на обе ноге. Према томе, употреба штаци само олакшава напор, а то не значи да не може да хода, не значи, да апсолутно не може да хода без штаци. Друго, нисам рекао да је он проходао тек два дана, ја сам управо рекао, на дан отпуста је могао да се креће и са и без штаци, али му је лакше било да се помогне уз једну штаку, што су на пријему у младеновачком Институту и констатовали, да је ходао уз помоћ једне штаци. Ништа ја ту нисам спорио. Дакле, када човек не може апсолутно да хода без једне штаци, када је, рецимо, имао прелом једне ноге, па тај прелом још није зарастао, па не сме да се ослони, да не би пукла нога поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Па, побогу, нећете ваљда тврдити да се ортопедско помагало једино користи код прелома, као једине повреде екстремитета.

Наравно да се ортопедско помагало увек употребљава у свим ситуацијама, повредама и лезијама, било да се ради о неурогеним лезијама, било да се ради о цереброваскуларним исултима и тако даље, зна се за шта подпазушна штака служи. Али, ја бих хтео да се осврнем да бисмо ми, заправо, стекли један увид, једну слику о заиста фактичком стању окривљеног, његовом здравственом стању, његовој здравственој способности на тај критични дан, 20. Значи, мислим да је заиста максимално девалвиран, да тако кажем, потпуно, готово изопштен овај налаз повреде на гениталијама, односно на скротуму и на тестису, који заправо и заслужује, већ сам поновио и доктор Александрић и ја смо се ту сложили, квалификацију тешке телесне повреде. Значи, њега не можемо занемарити. Из којих разлога? Професор каже он је трпео болове благог интензитета. То није тачно, напрости, није тачно. А ја ћу Вам рећи из сопственог хируршког искуства, Ви када имате пацијента са обичном препонском килом, рецимо, која се спушта доле и у предео мошница, Ви увек морате обезбедити једном дренажом, један такав оперативни захват управо из разлога и бојазни због скупљања тзв. ексудата, трансудата, односно потенцијалних могућности да се направи један хематом, односно хематокела. Довољно је само благо ушивање семене врпце нешто чвршће, па да дође до једне отеклине, дакле, постоперативно сада причам, дакле, нема трауме, сем оне оперативне, да кажем, која ће довести до једне такве натеклине, отеклине и бола у пределу тестиса, да пацијенти две недеље, буквално од болова не могу да дођу к себи. Позната је ствар, да је тестис, сходно његовим димензијама, површини и запремини, орган са највећим бројем, да то професор зна, сигурно, сензитивних рецептора за бол у људском организму. То су тзв. ноцицептивни или сензитивни рецептори. То су, значи, телашца, неурогене ћелије које трансмитују, односно доводе до нервног импулса који даље аферентним усходним нервним путевима долази до мозга који обрађује те информације и то се, на крају, враћа у тај предео као једна изразита, јака болна сензација. Познато је да код најпростијег удара у тестис, дакле код благе контузије тупим механичким оруђем, долази до тако јаких болова, да може доћи до тзв. синкопе, дакле, губитка свести, а у објављеним, рандоминизираним студијама и радовима објављени су и такви налази да је чак наш еминентни уролог професор Сава Петковић описао, имао је чак у својој каријери један случај смртног исхода од таквог једног обичног ударца у предео мошница и тестиса, јер је дошло до рефлексног престанка рада срца, срчаног застоја и смртног исхода. Пренебрегавати све ове чињенице, фактички потпуно изопштити повреду једне врло вулнерабилне регије, дакле регије тестиса и скротума и гениталних органа, је направио *visum* и грешка, заправо, јер, ми морамо посматрати Златар Вују као оштећеног са већим бројем устрелина. Подсетићу опет да је устрелина повреда код које се зрно, метак у овом случају сачма, зауставља у одређеном делу унутрашњости органа и предаје сву своју кинетичку енергију, значи, сву своју снагу пројектила преноси на тело повређеног. Из тих разлога је и дошло до руптуре, дакле, тестиса. Сходно томе, уосталом вештак Александрић сигурно то зна и имао је и такве случајеве вештачења, у физичким обрачунима, дакле, приликом туча, најлакши начин да онеспособите противника је управо ударац у генитални предео, у предео мошница и у предео тестиса. Стога, као што сам уосталом и навео у свом налазу, удружене повреде које је Златар Вују задобио критичног дана, а то су повреде у смислу вишеструких склопетарних или, ако хоћете, ексклузивних рана, обзиром да је сачмарицом нанета повреда у пределу обе натколенице са пуцањем, да тако кажем,

распрснућем вене, велике површне вене леве натколенице и са руптуром, дакле, тог тестиса, ми морамо, значи, посматрати ту његову повреду удружено. Не можемо изловати једну од друге и можемо стећи један општи утисак и увид о томе, на основу једне евидентне хипотрофије мускулатуре на основу једне озбиљне повреде скротума и тестиса, која је тек била у фази саме санације, још увек, дакле, у оној другој фази, да кажем, зарастања, далеко од тога да су све повреде санирани, да је ткиво реституисано, да је Златар Вујо у том тренутку, управо зато што је дошло до тзв. хематокеле, изливања крви међу овојницама тестиса које је временом то изливање, дакле крви и тај подлив се временом, свакако, је временом свакако растао и доводио до новог отицања, трауматског и болности у том пределу тестиса и скротума, он је свакако, то је моје мишљење, то је моја тврдња, на дан 18., односно 20., из истих тих разлога, трпео болове јаког до средње јаког интензитета, никако благог интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је, да ли се медицински на ВМА то на неки начин збрињава, у смислу да се и то дренира, да се врши неко одстрањивање те течности која се скупља између овојница?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли би онда то нашло свог трага у овој историји болести која, не наравно потпуно детаљно, али, ипак, у неким ваљда битним стварима, описује неки ток лечења?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ми немамо наведен појам дренаже скротума, дакле, он није наведен у списима, што не значи да неке врсте дренаже није било и ја сам мишљења да чак и та отворена повреда скротума, ако се ради о стварно две мање пунктиформне ране, оне нису смеле ни да се ушију, па је то био уједно неки пут дренаже, знате, то су те ранице, дакле, на спољним овојницама, односно спољашњој овојници, односно на мошници. Друга ствар коју сам хтео да кажем, значи, ми можемо само посматрати удружено фактор болности који је евидентан из свих ових разлога, да кажем, дакле, процењујући период од настанка повреде па до њене комплетне реституције, зато сам ја и навео да је то најмање четири до шест недеља и за ову повреду скротума и тестиса, дакле, за комплетан опоравак, узимајући у обзир и, наравно, повреду натколенице са повредом васкуларног система, односно површине велике вене и хипотрофију која, ја опет понављам, је јако битна, јер нам говори о инактивности те ноге, о неслужењу да кажем том ногом од стране окривљеног. Када узмемо удружено, значи, болну сензацију која је евидентно постојала од стране скротума и тестиса, болну сензацију која је постојала у пределу леве натколенице и само бих хтео да направим дигресију, да се вратим на тај податак. Ми имамо податак да је верификована једна отеклина у пределу, дакле, шивења тог секундарног шави, дакле, односно првог шивења 08.11., имамо једну болну отеклину, величине мушког длана, дакле, то није нека мала отеклина, величине длана, из које је постојала сецернација. Шта нам то говори? То нам говори да је дошло до једног процеса у рани. Ми немамо податке да ли је већ дошло до загнојавања тог процеса, дакле до праве инфекције или је у питању једна колекција у смислу неког крвног подлива, коликвираног или неког серома у рани, такозваног, дакле, скупљање лимфе која се још није инфицирала, али имамо, свакако, податак да је Златар Вујо приликом пријема у «Селтерс» бању имао ту натеклину, која је, свакако, свакако додатно отежавала његово кретање. Сада пошто је то помињано да је он ишао, а то немамо у документацији на ВМА; да се то збрињава и тако даље, и

да он након тога није имао могућности да вежба, ја бих само додао следеће: Ви када имате процес у рани, која је затворена, ушивена, Ви рану отварате скроз, дакле, то је принцип хируршког збрињавања такве ране. Невезано за то, да ли је у унутрашњости ране коликвирани хематом, односно крвни подлив, да ли исцедак лимфе, да ли је гној, дакле, Ви ту рану морате отворити, а не ушивати, како је то овде доктор Александрић тврдио да је та рана ушивана, дакле, рана се мора отворити. Оног тренутка када се она отвори, када се тај садржај испразни, она се даље третира само превијањем и она омогућује онда, на неки начин, наравно и даље провођење физикалних мера, јер те физикалне мере и нису могле бити предузимане док се та рана није збринула на овај начин. Значи, она се на тај начин збрињава. То, да ли је била величине тачке исцедак, то нам говори, ако је заиста исцедак из те ране био кроз једну малу пукотину, то нам само говори о томе, да је то рана била већ пред спонтаним отварањем, значи да је накупљено толико већ секрета, понављам не знамо ког, можда и гнојног, који је довео на крају и до већ евакуације тог садржаја, те течне колекције изнутра према ван, што значи да је та колекција била повећана и да то заиста одговара тој отеклини величине мушког длана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Свакако и то треба узети у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на основу свега тога, Ви и даље остајете при Вашем закључку?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је на дан 20.11. оптужени Златар Вујо био у таквом стању да никако није могао самостално да се креће, могао је ходати једино уз помоћ каквих подпазушних помагала или уз помоћ трећег лица, имајући у виду комплетност повређивања, медицинског збрињавања, на тему повреда у пределу тестиса и у пределу леве натколенице?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе, ево и Ви сте слушали, слушали сте, разменили сте, што би рекли међусобно Ваше стручне аргументе, којима смо ми присуствовали на одређени начин, колико смо могли учествовали?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Могу ли само нешто да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Молим Вас, колега је нешто и у праву, ја сам рекао теоретски. Он говори о компликацију у развоју хидроцеле, хематокеле и тако даље, то је накупљање течности или крви између овојница тестиса. Међутим, у конкретном случају, није дошло до те компликације, дакле то је измишљање. Овде је урађена сутура тестиса и стање се кретало уредно. Дакле, њему није бивало све горе и горе у току лечења на ВМА, него му је било, управо, све боље и боље. Друго, тачно је то да може човек рефлексно и да умре, али само у моменту повређивања, неће да чека 18-20 дана па онда рефлексно да умре.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: То је био само пример.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Смешно.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Који говори о драстичности повређивања.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Треће, тај јак бол и све то, ма то није спорно да је то у моменту повређивања, али када некога лечите да му умањите тегобе, не да му повећавате те тегобе, јер овде нема никаквих компликација у смислу

развоја хидрокеле, хематокеле или било чега, урађена је сутура, зашивен је тестис на срећу, зарастао одмах без компликација, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је био.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Само моменат. И уролози кажу, што је уролог из наше Комисије и потписао, да је излечење таквих повреда тестиса, дакле, без компликација у смислу стварања хидрокеле, хематокеле и тако даље, траје око две недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након ових аргумената које је изнео доктор Јанчић, Ви остајете при Вашем закључку и мишљењу. Ово је био покушај да се вештаци суоче, да вештаци размене своје стручне аргументе и да, евентуално се међусобно усагласе. Тај покушај очигледно није успео. И један и други вештак су остали при својим тврдњама и ставовима и то ћемо тако и констатовати и на тај начин завршити овај део нашег рада. Колега Ђурђевић је желео нешто да каже?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам након овога желео нешто, само једно или два питања да поставим, било једном, било другом вештаку или обојици, како ми, да кажем, већ суд дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако сам добро схватио, професора Алексадрића, извините нисам упамтио презимена вештака, вештак Александрић у доброј мери елиминисао повреду тестиса као нешто што би представљало проблем у даљем ходу, кретању и свему осталом, на основу налаза, односно извештаја са ВМА о томе, да је стање уредно. Немамо о тестису ништа овамо, у овој другој документацији, отпусној листи, али имамо ову констатацију. Може ли можда, боље други вештак који је хирург, да нам објасни, шта значи на отпусној листи констатација – стање уредно? Значи ли то да је болест потпуно залечена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештак је мало пре, практично, одговорио на то питање.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да, али је то веома битно. На основу тога изводити закључак, а не знати, мени сада није јасно шта то значи, мислим да би било за мене нејасно, ако вештак може да нам објасни, шта значи на једној отпусној листи по питању одређене болести, било које, код отпуста – стање уредно?

ВЕШТАК др МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Мислим да је ово јако добро питање и требало би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, укључите микрофон, колега. Јаче то притисните или, има ли негде вишак микрофона укључен? Колега Ђурђевићу, искључите микрофон, молим Вас, не, не могу више од три истовремено, морамо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу, а да не приметим, да колега бранилац поставља питање за два вештака, па онда пита овог другог вештака. Зашто не пита овог првог вештака, а поред тога овај вештак број два или број један, како хоћете, он је већ одговорио на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, Тужиоче, то право да изаберете коме ћете упутити Ваше питање, ја ћу, наравно, и Вама дозволити. То што бранилац у старту устане са једном намером, па је промени у току излагања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, прекинули сте ме, нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго, немојте, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јанчићу, господине Јанчићу, Ви сте нешто о томе говорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је већ одговорио на то питање, уредно, то је рекао већ, то поново слушамо пет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, чули смо Вас, хвала лепо, угасите микрофон.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Мислим да је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сам ја угасио све микрофоне, па Ви поново укључите, молим Вас.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, ако ми дозволите, само да појасним ово питање које сам поставио. Ја сам мислио да је можда доктор Јанчић у позицији да нам то објасни боље, због тога што је по природи свог посла у позицији да отпусне листе потписује вероватно сваки дан, а други вештак, по природи посла, као директор Клинике за судску медицину, вероватно то не чини у тој мери, ако уопште чини, па сам сматрао да је зато логичније да он на то одговори. Немам ништа против да нам то одговори овај други вештак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте Ви говорили о томе, али дајте.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Мислим да је питање јако добро и сасвим на месту. Ево из ког разлога: малопре вештак Александрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, него реците, шта то значи – стање уредно? Када Ви напишете као хирург, као човек који је сваки дан у хируршкој сали и тако даље, који прати своје болеснике и отпусти га и каже – стање је уредно, то Вас пита бранилац?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: То сам већ рекао, стање је уредно, не значи да је стање санирано, излечено. Стање уредно – значи да је у том тренутку без хируршке компликације. Значи, никако не значи да је дошло до зарастања и реституције унутарњих и спољних повређених ткива. Управо, о томе се и ради и зато ми није јасно зашто је пренебрегнуто у потпуности та лезија, односно повреда скротума и тестиса. Друга ствар, хематокела, мало објашњење, хематокела или излив у перитестикуларним овојницама, значи овојницама око тестиса је један од симптома руптуре тестиса. Ви немате руптуру тестиса без хематокеле, а професор Александрић то пимиње као компликацију. Компликација је када дође до загнојења хематокеле, па имате пиоцелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то имамо констатовано?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Ми немамо, ја покушавам да Вам објасним, да је стање уредно, то значи да није дошло до компликације након операције, а никако не значи да је дошло до потпуне реституције, оздрављења ткива тестиса и аднекса. Дакле, стање уредно, значи да и даље постоји хематокела, оток, дакле, тестиса и излив у перитестикуларним овојницама и наравно Ви имате једну отеклину која може нарасти до величине фудбалске лопте и може итекако компромитовати чак и нормално уринирање и вршити компресију на уретру. Ми о тим појединостима, што бранилац говори и тврди и у праву је, немамо шири елаборат о томе, како је тај скротум и тестис изгледао, али ако имамо руптура, онда побогу знамо, на основу симптоматологије руптуре, а то је хематоцела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте још једно питање, браниоче?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да, ако ми дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, прво ћемо, укључите микрофон, молим Вас, микрофон, микрофон укључите.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Колега Јанчић је изврсно нешто рекао, стање уредно када напишу у отпусној листи, значи да је то без хируршких

компликација. Другим речима и овде код тестиса није било компликација. Тачно је то да је повреда тестиса увек праћено хидрокелом или хематокелом, али је у конкретном случају, с обзиром на опис при пријему и касније, то изливање крви било минимално, дакле, није се компликовало у смислу да му је тестис нарастао до колена и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, претпостављам да не би био ни отпуштен.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Пише на пријему, пазите, тестис јесте јако болан, али очуваног облика и конзистенције, дакле, није ни порастао. Слушајте даље.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Како то тестис може да порасте, ја се извињавам?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Чекајте, дописан је скротум, каже десни скротум, на кожи се виде две мање ране пунктиформне, дакле, нема описа да је и скротум отечен до колена. Према томе, ово што бранилац каже да ја у доброј мери одбацујем повреду тестиса, одговарам, ја у апсолутној мери одбацујем повреду тестиса као немогућност кретања, самосталног кретања, од 18. па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Само, молим Вас. На то указује, прво карактер повреде, да су две мале пунктиформне. Шта значи пунктиформне? Тачкаст, пунктум – тачка.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: То су пољашње повреде, то нису повреде тестиса.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ако ћемо тако да кажемо, то су спољашње, па молим Вас, нигде нису описане унутрашње повреде тестиса, поготово не тестис распрснут, мислим то је инсимулација. Даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише, руптура?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: По самој, ма, то је ситна пунктиформна руптура, тачкаста. Дакле, карактер повреде, с једне стране, без увећања тестиса који је нормалног облика, нормалне конзистенције, без увећања скротума, значи, нема никаквог изливања, на пријему на ВМА, уз лечење при чему је стање болесника било све боље, да се он отпушта у потпуно уредном стању, без икаквих компликација на тестису, уз медицинску документацију из младеновачке болнице, где уопште не помињу проблеме са тестисом, и најзад, уз комисијско вештачење, у нашој Комисији је уролог који оперише тестисе, тестис оперише уролог, а не ортопед и који најбоље зна и зато смо уролога и узели у Комисију.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Па, штета што онда није дошао господин уролог.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Он даје своје мишљење. Дакле, апсолутно одбацујем, а не у доброј мери, како каже бранилац, повреду тестиса као нешто би спречило ходање после осамнаест дана доброг лечења, на срећу, без икаквих компликација. Дакле, измишљање неких распрснућа тестиса, измишљање компликација у виду хидрокеле, хематокеле, чему то? Лепо пише у медицинској документацији да тога нема.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Судија, ја бих Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, први бих као учесник у овом поступку, веома сам разочаран и жао ми је што као председник већа не користите своју дужност, а не право, да у овом поступку остале учесницима у поступку, не упозорите на то, како се понашају. Аргументација коју смо чули од стране вештака, не знам сада име и презиме, Јанчића, Јанчића је за мене као лаика, а мислим и за

остале нас, звучало врло аргументовано, а други вештак је оценио да је то разглабање и то ће бити у записнику. Мислим да сте као председник већа у таквој ситуацији морали да реагујете и да заштитите вештака који није вичан да у овој судници сам штити свој интерес и, да кажем, води рачуна о томе. У крајњем случају, то је Ваша обавеза да водите о томе рачуна. Али, ја морам сада нешто друго да кажем. Може ли вештак Јанчић, мислим да је то веома значајно да би неке референце знали, да нам каже бар оквирно, колико оперативних захвата, било које врсте, учини годишње, ако има такву евиденцију? Или у неком краћем временском периоду, ако се то тако евидентира?

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Обзиром да сам готово сваки дан у сали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нисам реаговао, значи да сам дозволио тако да.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Обзиром да сам сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, колега Тодоровићу, па, јавите се за реч, па ћете добити реч, молим Вас немојте сада да се укључујете на тај начин.

ВЕШТАК ДР. МИЛОШ ЈАНЧИЋ: Обзиром да сам сваки дан у сали и као специјалиста опште хирургије и трауматологије радим и операције на скротумима, тестисима, све је могуће, чисто бих хтео и то да напоменем, не могу тачно да израчунам, али ако је 365 дана, да скоро сваки дан имамо по више операција, онда можете и сами израчунати. Али ја сам само хтео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било питање, чули смо одговор.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли други вештак да нам одговори на исто питање, колико је оперативних захвата извршио у последњих годину дана, било које врсте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као специјалиста судске медицине?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Нисам, али смо зато узели у Комисију и васкуларног хирурга и уролога. Али ја бих само колегу Јанчића питао, ако оперише тако често, да ли он баш оперише тестисе или само асистира и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо сада више тако, нећемо. Имало је смисла ово питање браниоца, молим Вас, имало је смисла ово питање браниоца, наравно, колико вештак у оквиру, колико је све операција извео, да бисмо изводили одговарајуће закључке око кредибилитета вештака и тако даље, наравно. Колега Јелушићу, ако немате више?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Још једно питање за вештака Александрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било сада треће.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ево и последње. Када је потписао последњу отпусну листу неком пацијенту, претпостављам да је и то чинио, због тога што се на одређени начин тумаче?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Својевремено сам почео каријеру као хирург.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Када је последњу написао листу, због тога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Колега Тодоровићу, колега Тодоровићу, због овог реаговања имате сада опомену, знате. Мене деконцентришете. Ја не могу да чујем, ја не могу да чујем браниоца шта говори, зато што Ви врло гласно реагујете, не треба Вам у том смислу микрофон. Молим Вас, суздржите се. Имате сада опомену. Колега браниоче, објасните Ваше питање?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Пре него што одлучите да ли ћете дозволити или не одговор на ово питање, вештак Александрић је тумачио одређене ставове, одређене

термине употребљене у отпусној листи, па ме интересује, када је као лекар последњу отпусну листу био у прилици да потпише или да је напише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да је то питање нешто значајно и важно, да бисмо се упознали и са кредибилитетом овог вештака. Вештак је објаснио, да је вишегодишњи вештак судске медицине, да је директор Института. Вештачење је обављено на начин како је обављено, дакле од стране више стручњака, тако да, добро. Одговором на ово питање нећемо ништа добити. На овај начин, ми смо покушали, уствари, да усагласимо вештаке међусобно. Практично, вештаци су разменили своје стручне аргументе. Ја се захваљујем колеги Ђурђевићу што ми скреће пажњу на моје обавезе и дужности као председника већа. Наравно да нисам нашао за сходно да реагујем, јер нисам, јер не мислим да је изражавање било кога од вештака у овој судници било на тај начин увредљиво, да бих морао кога другог да узмем у заштиту. Према томе, дакле, сматрајући да покушај усаглашавања вештака није успео, ја се вештацима захваљујем. Очекујем да дефинишете Ваше трошкове, награду за приступ данашњем претресу. Кажите колега Јелушићу?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја сам се мало пре јављао за реч, управо очекујући да ћете Ви ово констатовати што сте констатовали сада. Ја имам један предлог, пре него што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што отпустимо вештаке?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Јесте. Мени је жао што нисте прихватили прошли пут мој предлог, да на данашњем главном претресу буде присутан и члан Комисије вештака, уролог, а мислим да је било неопходно да буде присутан и хирург. Наиме, ми смо данас овде чули врло конкретне, врло стручне и врло аргументоване примедбе вештака Јанчића на налаз Комисије вештака. Бојим се да професор Александрић није, пре свега, довољно компетентан да на такве примедбе одговори. Оно што је он одговорио, је врло паушало и неодређено. Мислим да је било неопходно да се о примедбама које је изнео вештак Јанчић, изјасне вештаци уролог и хирург. Мислим да би можда добили и нешто друго и можда би избегли потребу за новим, односно трећим вештачењем. То је мој први предлог, а други предлог, пре него што вештак Александрић напусти судницу, ја бих замолио, јер сматрам да је и то јако битно, посебно када се имају у виду овако различити налази вештака, да се вештаку Александрићу предочи транскрипт од 22.04.2005. године, у коме заступник оптужбе наводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Страна 45 до 52, овако код мене стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично, последња страна, је ли тако?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мислим да јесте, да, да, требало би да буде последња, с обзиром на предлог заступника оптужбе. Настављено у 12 и 50, па након паузе од тридесет минута, ради одмора, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада мало траје Страна 52? Последња страна није.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Код мене је означено као 45/52.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи 45.? Мислим, нисам сигуран да ја могу да пронађем оно што, да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На средини стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ево о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, јасно ми је. Питали смо вештака, вештак је рекао да ни са ким није контактирао. Тужилац, заменик Тужиоца у овој судници је изнео тврдњу. АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: То је изричита тврдња Тужиоца да је разговарао са директором Института за судску медицину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је разговарао са Вама на ове околности?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: О чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим, оваквим повредама и о евентуалном вештачењу.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ко, да је разговарао са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ко је разговарао са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Тужиоца, господин Кнежевић? Господин Кнежевић, заменик Тужиоца?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Извините, нисам знао да сте Кнежевић, али телефоном, да ли је неко разговарао, знате како је: у мом кабинету никада није без петоро-шесторо људи. Да ли ме је неко нешто питао, ја му рекао, не сећам се, могуће је, не искључујем могућност да ми каже: да ли може ово да се вештачи, ја сам рекао: можемо, пошаљите предмет и ништа више. Не разглабам ја телефоном ништа, немам времена. Код мене и у целом Институту, ми смо као драгстор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради? Реч је о томе да је из разговора са једним од, са директором из Института за судску медицину сам дошао до одређених сазнања, а то је следеће, то пише.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Има људи који се лажно представљају као директор Института, и то да Вам кажем, а можда сте и то прочитали у новинама, па је чак било и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Од када сте Ви директор Института?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Од јануара 2004. године, али скоро је било да су се бивши лажно представљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Није искључено да је са њим неко разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је април.

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Било је чак и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април ове године. Очекујем да ћете дефинисати Ваше трошкове, награду и Ваше трошкове за приступ овде да би о томе одлучили. Професоре?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Ја једино што могу да Вам кажем, ја сам се са колегама вештацима консултовао о много већем броју питања него што сте Ви овде поставили, тако да не видим разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли то фактурисати или?

ВЕШТАК др БРАНИМИР АЛЕКСАНДРИЋ: Па ћу вам предати овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, предајте Славици. Докторе Јанчићу, имате и Ви то већ написано? Добро.

Даљих питања вештацима нема.

Вештаци немају ништа више да изјаве.

Прилажу трошковнике, о којима ће председник већа одлучити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд се захваљује вештацима. У 12 сати направимо паузу од двадесет минута. Мораћу ово да поновим.

НАСТАВЉЕНО у 12 и 30 након паузе, ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У складу са оним претходним најавама, напустио нас је колега Јеврић. Њега мења адвокат Заклан. Господине Перићу? Сагласни сте?

Оптужени Перић је сагласан да га у даљем току данашњег претреса уместо браниоца адвоката Јеврића, брани бранилац, адвокат Заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И такође нас је напустио колега Станић. Но добро, ту је колега Калањ. Сви остали смо ту. Сведок Војновић? Само да пронађемо господина Војновића. Дobar дан, господине Војновићу.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вас поново саслушати на неке околности, нећемо Вас поново саслушавати из почетка, како смо оно, а томе има већ скоро годину дана, од прошле године у, мислим да је то било у једанаестом месецу, да, 24. новембра прошле године, него ћемо Вам само предочити неке доказе до којих смо ми у међувремену дошли, па ћемо мало то са Вама да коментаришемо. Дакле, то је циљ Вашег поновног доласка у ову судницу.

Сведок Војновић Милорад, са подацима као са записника од 24.11.2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву дату за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Војновићу, и овом приликом сте дужни казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, дужни сте да нам пренесете, дакле, ништа не смете да прећутите. У овом правцу, Ви сте положили и заклетву за сведока у претходном делу овог поступка. Господине Војновићу, ми смо у међувремену, Славице да ли ми је овде тај, није, није, ми смо у међувремену дошли до, добили смо и ратни дневник Ваше бригаде, дакле, 80. моторизоване бригаде, којом сте Ви командовали и тактичко-оперативни дневник, а добили смо у међувремену и неке фотографије са Овчаре. Па бих ја замолио режију прво да нам на

мониторе у нашој судници да оне две фотографије из групе која се зове П-20, јер ако смо Вас добро схватили, господине Војновићу, Ви сте тамо били у више наврата?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, били сте у више наврата. Причали сте нам о томе да сте организовали обезбеђење митничке групе?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте наредног дана или претходног дана, ту сада нисте сигурни, да сте организовали смештај и чување, преноћиште групе грађана у аутобусима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су сутрадан, они практично који су враћени са границе са Хрватском, враћени, па су ту преноћили и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам одакле су били враћени, али, углавном ми смо их обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, а говорили сте нам и о Вашем боравку на Овчари овом приликом када сте се вратили, када сте били на повратку из Сотина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте видели гужву пред хангарима, аутобусе, нисте знали о чему се ради и описивали сте нам о томе шта се, како дешавало, дакле, неспорно у неколико наврата сте тамо били. Желели смо да Вам покажемо ове фотографије са којима ми располажемо. У питању су оне фотографије, колеге браниоци и пуномоћници, а и остали у овој судници, дакле и оптужени знају, то су оне фотографије које смо ми погледали, које смо добили у међувремену од Хашког трибунала. Оне су, оне су у некој подгрупи која је названа П-20, са одабиром имена ја заиста немам ништа, али због наше режије, дакле, група П-20, молим вас оне фотографије, ако ме људи из режије чују. Ево, господине Војновићу, у питању је један авио снимак. Како Ви то видите? Да ли можемо мало да зумирамо, да приближимо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је снимак, ја практично замишљаам, већ знам како је то изгледало, то је снимак из ваздуха. Тамо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ову следећу фотографију на којој је то нешто ближе и увеличајте је, дајте на цео екран.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам са ког правца је снимана, али снимана је из ваздуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ваздуха је снимано. Видимо један прилазни пут који иде практично средином ове фотографије и на том путу у горњем делу су хангари. Има их четири укупно, три су под правим углом у односу на пут, а четврти је овај сивог крова, паралелан са путем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Рејон је Овчаре и ја сада не могу тачно да прецизно одредим који је објекат, јер рејон Овчаре, знам да је тамо Јакубовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли да се определите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, који је објекат сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то хангар који тачно нас у овом предмету интересује?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не бих са оваквим снимком, био сигуран, али знам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били аутобуси, где су смештени аутобуси које сте претходног дана или претходних дана такође обезбеђивали? Људи и жене су били у аутобусима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У аутобусима су били смештени испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Испред хангара, нису улазиле жене, деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису овамо у унутрашњости овога комплекса?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Аутобуси су били смештени између овог великог и овог овде малог, ту између, по дужини су стављени и ту су били остали, нису улазили у хангар, јер су тражили да не иду због зиме и лоших услова, деца, жене и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били су смештени између овог великог и овог малог?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада имамо, мали је овај у средини, а који велики, овај са леве или овај са десне стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај са моје десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама са десне, дакле, на фотографији са десне стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би, дакле, значило иза овога хангара који је паралелан са путем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, практично, у том простору између три хангара су били ти аутобуси?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, били су још, само нико на њих није обраћао пажњу, био је тамо отпозади један, не знам да ли је био хангар, полузидани објекат, преко пута хангара, позади су били објекти Јакубовца где је била сточна фарма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сточна фарма?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не можемо ово више, не знам да ли можемо ово још да увеличимо? Питам људе из режије, да ли можемо то још зумирати, баш на ове хангаре?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја овако мислим, не могу да будем прецизан и детаљан. Ја знам како је хангар изгледао, како је, шта је било са друге стране, како су стајали аутобуси, где су стајали. Овај снимак је из авиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овим ништа нисмо добили. Ја бих молио, Славице да на документ камеру, на документ камеру ставимо, у питању је више фотографија, погледаћемо их ми касније све. То говорим због свих вас осталих. Те фотографије смо добили од госпође Наташе Кандић. Оне су, ако сам ја добро схватио, оне су настале сада пре можда нека два месеца, тамо на лицу места и дајте прво ову фотографију, ставите на документ камеру. Да, ево чекамо да режија нам на мониторе да снимак са документ камере. Не знам да ли ту треба нешто да се укључи? Да, делује као да је укључено. Такође смо схватили, господине Војновићу, да сте, да је тамо било и командно место господина Марчека?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били баш на његовом командном месту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја не могу сада тачно да тврдим да ли сам био на његовом командном месту. Ја могу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, знате где му је било командно место?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Знам, да, знам и на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На мониторима немамо никакву слику.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Била је то једна кућа поред пута, мени се чини да је то више личило на неки ловачки дом у коме тог тренутка нико није становао. Било је једино место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приземна, спратна?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није била спратна, стара кућа нека, сигурно није била спратна, стара кућа, тако да је то било једино место где је он могао да борави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, уз помоћ наше технике, ево добијамо ову фотографију на нашим мониторима. Господине Војновићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ово мислим да би могла бити ова кућа где је био Марчек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Марчек?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би могла бити та кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја неку другу тамо прикладнију нисам видео, нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ове две фотографије.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ово ми се чини да би могао бити хангар тај где су довођени заробљеници, с тим што су онда врата била отворена и овај пут је ишао поред, како стоји сада овде. Ту су се аутобуси зауставили. Они су из аутобуса кроз шпалир пролазили и улазили у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Овде видимо двоја врата на овој фотографији?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој фотографији, ова прва и доле, нешто ниже, друга?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да су друга била затворена, а ова предња вамо, ближе нама, била су отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ту следећу, само померите.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Е, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сада нешто ближе баш тог дела овог објекта?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да је то тај објекат, да су ту врата, има асфалтирана стаза, улазак у хангар, а овде лево би био пут где су аутобуси заустављани и где су они унутра улазили, уз сва она малтретирања која сам раније навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, ми смо, кажем, дошли, можемо то за сада, Славице, оставити ту, мада ће нам требати и касније, ми смо у међувремену добили, кажем, и ратни и тактичко-оперативни дневник Ваше бригаде из тог периода, саслушали смо и као сведока господина Премовића, Премовић Вукашина.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Премовић Вукашин, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Премовић Вукашин је, шта био у Вашој команди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је био у штабу команде бригаде, бавио се углавном оперативним пословима, био је резервни старешина, био је овако један

педантан старешина, официр. Углавном водио је те дневнике, заповести и сва остала документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, управо то. Он нам каже да је он, између осталог, водио ове дневнике и препознао је као свој рукопис на овом дневнику и каже овако, да је он у дневнике уписивао податке онако како их је добијао. Он је био на командном месту, дакле, Вашем у Негославцима и како је на командно место долазила нека Ваша наредба или наредба кога другог ко то може да нареди, он је те податке уносио у дневник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Доста је он био у том послу изверзиран, али је остављан самостално да пише по свом нахођењу. Верујем да се дешавало да некада и није уписао нешто што је требало, једноставно из неког пропуста или тако даље, али углавном је сам што је запажавао писао, или му је неко рекао од начелника штаба или можда ја, да смо му некада нешто рекли, углавном, он је догађаје пратио сам и био је за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је у ову рубрику, то је прва, друга, трећа, четврта рубрика, где се наводи стално поред тог садржаја наредбе, наводи се чин и име, односно презиме, он каже да је ту уписивао податке о томе, ко је издао одговарајућа наређења, знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, тако би требало да буде, сада да ли је баш тако писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тако каже?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тако каже, с тим што из овог дневника или из ових дневника произилази да се у једној рубрици уписује место, датум и време када је та наредба стигла на командно место?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада би овде произашло да сте Ви, према овоме, кажем, оперативном дневнику, произашло би да сте Ви 18.11. у 14 и 10 сати, ево потпуковник Војновић, наређено је да се построје сви официри, ваљда, бригаде и део војника чете везе, као и чете војне полиције, сви су отишли на фарму Овчара у Вуковару, са задатком да се формира логор за прихват заробљених припадника зенге и МУП-а Републике Хрватске из рејона Митнице. Дакле 18.11. у 14 и 10?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја сада не знам, да ли је он то помешао или ја сам, да ли је то било када су били аутобуси са цивилима и са женама и децама, са децом и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ово је 18., али после има констатација да је пристигла прва група од неких седамдесетак, у току ноћи је пристигло и остало, потом, наредног дана, 19.10. се констатује у 12 сати, обавештени смо да је донета одлука да се заробљени припадници зенге пребаце у Сремску Митровицу. Потпуковник Даниловић ослобођен обавезе око обезбеђења припадника МУП-а и зенги у рејону Овчара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Онда, извињавам се, онда је то због тога, пошто су ови заробљеници из Митнице, значи 18. вероватно доведени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. доведени ту, 19.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И ја знам да сам њих обезбеђивао ту ноћ са својим старешинама, издао сам наређење пред тим заробљеницима да нико ништа не сме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте нам говорили, то сте нам говорили, него само хоћу да кажем ово, па да то прокоментаришемо: 17. се не наводи никакво обезбеђивање њихово?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: 17.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 17., него тек 18. да се формира, да се формира тамо логор, па, потом, па су официри из команде, део чете везе, део чете војне полиције отишли на Овчару, потом је дошла прва група од око 70 и потом у току ноћи још једна група. Та група обезбеђивана је од стране, ту пише старешина команде и ових формација, и потом у 12 сати сутрадан, дакле, 19. пребачена у Митровицу? Нема уопште помена, уопште нема помена за тај 19. нема помена о неком обезбеђивању жена, деце, како сте нам Ви оно говорили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сада не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нема их 17., нема их 19., бар није евидентирано?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сада не могу да тврдим тачно који је то дан био, али могу да тврдим са сигурношћу, не великом, него сто-посто да смо ми обезбеђивали једне вечери аутобусе, не знам можда је било и више од девет, десет аутобуса, са женама, са децом, са старцима, који су не знам ни ја одакле дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте нам рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И ми смо их одатле ставили ту. Они су молили, жене су молиле, мене замолиле, пошто сам био најстарији, да их не стављам у хангар, пошто је хангар шупаљ, дува ветар, било је хладно доста, да су они сигурнији да остану у аутобусима, да су сигурнији да буду у аутобусима, у аутобусу може да ради грејање. Ја сам наредио да грејање буде. Ја сам обезбеђење, неко тамо уредио, поставио и знам да смо те аутобусе негде испратили, отишли су сигурно негде, али где, то сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само примећујем, господине Војновићу, нисте Ви једини који нам је говорио о тој групи, говорио је и Марчек, говорио је и Везмаровић, Марчек пуно детаљније и он то опредељује, 18. митничка група, 19. ови аутобуси са женама, децом, па су ту били посматрачи Европске економске заједнице, Црвеног крста.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Црвеног крста, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одали им сутрадан ујутру признање по обављеном послу, да је то све коректно урађено, да је обезбеђено грејање, топли напици и тако даље и, потом, говори о овом 20., овом 20. као о заробљенима из вуковарске болнице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Ја сам Вама рекао и прошли пут, када сам био, не знам који је догађај био пре – да ли је митничка група или ови цивили овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада, само примећујем ово, господине Војновићу, у смислу да тај догађај везано за ту групу у овим дневницима уопште није евидентиран?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Можда, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То уопште није евидентирано, иако сте имали ангажовање целоноћно и у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, може да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, оно што јесте евидентирано тог 20., овде каже, село Негославци, 20.11.1991., почиње од седам сати, осам, осам и тридесет, осам тридесетдевет, осам педесет, разновразне наредбе у том смислу, 16 и 10: командант бригаде тражи да се одреде смене старешина ради чувања заробљених зенги и МУП-

оваца и за то је ангажована чета војне полиције и чета везе и официри команде, у 16 и 10?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није било тако. Ја сам тражио помоћ да се упутим мени за заштиту мене, Марчека, команде и заробљеника, дакле, помоћ, то је произвољно написао, можда, шта ја знам из нестручности, али мислим да те намере није имао. Ја сам тражио помоћ и та је помоћ дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, дошао је део команде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао је део команде, дошао је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Дошао је део команде, јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић, дошао је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Вукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић, дошао је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Дачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дачић, тако је.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Дошло је њих три-четири, али они нису били у улози стражара, јер тамо стража је постављена формирана од територијалне одбране. Они су дошли са тим војницима као да се заштите заробљеници, да се заштити Марчек, да се заштитим ја и јединице које су тамо биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је према овим констатацијама, то је у 16 и 10, дакле, Ваша наредба у том смислу је могла бити само пре тога, што опет подразумева да сте Ви нешто пре тога били тамо у оној ситуацији коју сте описали да сте штитили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, ја сам био пре тога, ја сам навео да сам ја ишао из Негославаца, не из Негославаца, из Сотина, из Сотина да сам био, биле су јединице и хтео сам у повратку да се навратим на Овчару, да видим Марчека, пошто је он тамо команду тек развио и онда да продужим у Негославце на реферисање. Видео сам аутобусе, иако је Марчек изашао да ме сачека као претпостављеног, из аутобуса, ја сам одмах скренуо према хангарима и тамо сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долазите из Сотина идете тим путем, само да се подсетимо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Преко Јакобовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти хангари Вама долазе, са које стране?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте на том путу из Сотина за Вуковар, за Негославце, из Сотина за Негославце, са које стране Вам?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али, скренем, скренем ја, мени Марчекова команда долази са десне стране и сада ту има кривина и ту скрећем, уствари, опет ми дође хангар са десне стране када тамо станем код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ту код Марчека скрећете лево?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пут и онда сада са десне стране је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следећа констатација у овом дневнику је тек у 22 и 35. Значи, ово је било у 16 и 10 да се тражи, да командант тражи да се одреде смене старешина ради чувања, а у 22 и 35 из рејона Овчаре повучено је обезбеђење логора заробљених зенги и ту дужност су преузели вуковарски територијалци. Чета војне

полиције и дежурни органи из команде бригаде су се вратили у село Негославце на командно место, у 22 и 35?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Пре тога, пре тога, вратио се Вукић са војницима који су, који је дошао нама да пружи помоћ. Он се обратио у хангару мајору Вукашиновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам говорили, то сте нам говорили.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Пошто ја сам њега једино познавао од тих старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукашиновића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Вукашиновића и упутио сам га на њега, ако му треба нека помоћ или неки задатак да изда овом Вукићу, капетану, он је отишао тамо, питао га једанпут, не треба ништа, питао га други пут, друже мајоре, јесмо ми сада слободни, ако немаш задатак идите слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је он причао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, идите у своју команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сада, после, ја не могу са сигурношћу, али мислим, када је се вратио Вукић у команду и известио да га је Вукашиновић вратио назад, да нема потребе за ангажовањем његових снага, да ли је он чуо да су територијалци већ предани, ми нисмо до тада знали још, овде, онда су ме почели питати: шта ћемо ми тамо, па немамо никакав задатак, јер нашој чети нико није дао задатак, добро, чета је формацијски, а стварно је био вод. Када је отишао доле овај Везмаровић у хангар, е, и Везмаровић се вратио, известио да, можда су се мимоишли, известио да га је Каранфилов, ваљда му је наредио, као из претпостављене команде, орган безбедности, да се врати и да обавезу и дужност, надлежност над територијалном одбраном прихватају територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте нам прошли пут рекли да сте Ви рекли Драгом Вукосављевићу да оде и да каже Везмаровићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Драги је ишао пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Драги је ишао пре тога у хангар, да види какво је стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После оног разговора са Мркшићем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Када се Вукић вратио и када је известио Драги, онда је отишао код хангара. Ја сам га после питао, шта је, каква је тамо ситуација, о чему се ради, шта је са нашим војницима и он се вратио и каже да су наши војници угрожени, да никакву функцију више не врше, да су територијалци преузели све и да нема никакве потребе за њиховим ангажовањем тамо. Е, онда смо ми рекли да се они повуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била препорука господина Вукосављевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам Ви и прошли пут.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Као органа безбедности, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли, мада нам је он у овој судници то негирао, он нам је рекао да сте Ви наредили, после оног разговора са Мркшићем да сте му Ви наредили да то пренесе Везмаровићу да се повуче?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, добро, ми код Мркшића нисмо баш остали тако кратко. Ми смо код Мркшића били тамо после седам, осам сати. Он је одатле отишао код Мркшића, а ја сам отишао у Негославце да видим о чему се ради тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није било спорно да сте вас двојица заједно код Мркшића, па он Вас је тамо нашао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Код Мркшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али, од Мркшића, Драги је отишао у хангар да види каква је тамо ситуација, а ја сам се вратио у команду у Негославце и он се вратио и известио ме о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто, пошто Вас то морам питати, то смо оно прошле седмице у предмету «Радак» чули од Вас, па да видимо како сада ту стоји ситуација. Ви нам тада тамо рекосте, о томе нисте овде говорили, да је Марчек и још неке јединице, да су они, практично, били претпочињени гардијској бригади, да нису били под Вашом командом?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Марчекова команда и још неке јединице, биле су претпочињене тада гардијској бригади. Ја се нисам могао сетити тога тренутка, јер он је мој старешина формацијски, припада мени, тренутно је био под командом гардијске бригаде и када је отишао тамо, он је могао потпуно да не изврши задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то претпочињавање извршено? Одмах по доласку у рејон Вуковара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, тако, тако, можда неки дан после, јер ми смо тамо дошли 10., ту негде, неки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, када су враћене те јединице које су Вам?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јединице су враћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваш састав?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: 21., 22., које су биле под командом гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, непосредно пре одласка гардијске бригаде назад?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Назад у рејон Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Није само Марчекова команда била, биле су још неке друге јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Овчара, у чијој зони одговорности је сада у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овчара је у зони одговорности макро оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оперативне групе ЈУГ, ту сте и Ви, али ту сада имамо и гардијску бригаду?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ако гледамо микро, онда то у зони одговорности сада Марчека, он ту зону није могао добити, као противваздушна јединица, односно бригада. Међутим, ја сам рекао прошли пут, када је Вукашиновић ишао са аутобусима, он је био дужан да се заустави и да извести Марчека и да му каже,

обзиром да су престала борбена дејства, да он води заробљенике у Овчару и да нема проблема, да он због тога не треба да се брине. Међутим, он то није урадио, али као претпостављена команда има право и да не каже, ако улази у зону одговорности, али онда сноси ризик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да расчистимо: Овчара као место, па онда ближе ови хангари, који су, ево, актуелни неколико дана, везано за збрињавање митничке групе, везано за збрињавање ових жена и деце, ових аутобуса и касније везано за групу заробљеника из вуковарске болнице, да ли је у Вашој зони одговорности или не, дакле, 80. моторизоване бригаде? Јер Ви тамо одлазите да формирате логор?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нама је речено овако, да, не, логор није био никако, формиран је логор, то је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у смислу да се одреди неко место које испуњава неке услове?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Било је наређење да се пронађе један објекат у коме може да се сместе заробљеници, мислим, формирање логора, сада, то је друго нешто, другачије по моме схватању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само користим терминологију коју користите Ви у овом оперативном дневнику?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па писао, може да се улепша овде све. Други објекат није постојао, ту, ми нисмо знали за њега, него Овчара, то је један хангар, где су биле инжињеријске машине пољопривредне и то је остало. У тој рејону Овчаре, Јакубовца и ово, није било, да кажем, живе душе, није народа било, никога осим пар људи који су тамо одржавали фарму и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете ми дужни одговор на питање, господине Војновићу, је ли то у зони Ваше одговорности или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја сада не могу да кажем тачно која је била зона одговорности, да ли је Овчара улазила у тај рејон, али знам да ми је наређено по одласку оперативне групе ЈУГ да ми прихватимо целокупну зону одговорности оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, то разумем, него ових дана, посебно Вас то питам због неких констатација у овом дневнику, где стоји да сте Ви за команданта места Овчара, дакле, за команданта места Овчара, одредили Јана Марчека, иако он није у Вашој бригади, него је претпочињен гардијској, али га Ви тог дана, 20. одређујете за команданта места Овчара, можемо прочитати те констатације, а за команданта места Јакубовац и Грабово одређујете пуковника Јовића, па Вас зато питам како можете одређивати за команданте места неке људе који нису у саставу Ваше јединице? Они су извучени из Ваше јединице и претпочињени су некој другој?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је тачно и тако је и било. Ја сам имао неких других проблема са избором старешина, ко би ту могао да буде. Марчек ми је био најприкладнији и био је, да кажем, послушан, дисциплинован, он је тај задатак извршио и ако је после он ишао код свог, код тада претпостављеног начелника ПВО у оперативној групи ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешановића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да извести да, не знам како се звао, да га извести и онда се он сложио са тим да он остане ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте само на кратко практично на један дан, то је када је то било везано за митничку групу, за команданта логора одредили, одредили

Даниловића, кога сте сутрадан по одласку те митничке групе за Митровицу, дакле, 19. кога сте раздужили те, разрешили те дужности команданта логора?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, то је било привремено решење, група митничка је отишла, заробљеника више никаквих није било, није било потребе да буде овде. Да смо добили неки други задатак, тада бисмо можда опет одредили некога. Не мора бити овде, али ја сам баш због тога, што су то били заробљеници са Митнице, да се изведе беспрекорно задатак, да не буде проблема, да се људи спроведу где је наређено у Митровицу и због тога сам одредио Даниловића као свога заменика, односно начелника штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је оно што сам желео са Вама да продискутујем и да расправим, господине Војновићу. Да ли има у овом смислу неких питања? Нема.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је војна полиција из његове бригаде била претпочињена гардијској бригади? Чета војне полиције или батаљон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у овом претпочињавању, да ли је и чета војне полиције била претпочињена?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сада не могу тога да се сетим, нити могу да тврдим, али знам да је моја војна полиција обезбедила заробљенике до Сремске Митровице. Да ли је орган безбедности мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, господине Војновићу.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим на војну полицију, да ли је мој орган безбедности знао да је ова наша полиција претпочињена гардијској бригади, тада тог тренутка, ја стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Доста јединица је било претпочињено гардијској бригади, неки мањи делови су остали код нас, укључујући позадински батаљон, крупније јединице су остале овде, а не могу сада да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, знам, али ко ће онда обезбеђивати Ваше командно место, ако би?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, она је била, она је била део те војне полиције, сигурно је био на нашем командном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Део?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то нам је и Везмаровић рекао, он није располагао са пуном четом, него део његове чете је био на потпуно другим пословима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, један вод, други вод је био ангажован на другом задатку. Сада да ли је део то, не знам, да ли је линија безбедности нешто ишла, па да се одреди да, као што је било, не могу да тврдим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је јединица којом је командовао Драги Вукосављевић, да ли је она била претпочињена Драгом Вукосављевићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић је орган безбедности. Он је у бригади орган безбедности у тој бригади, члан команде ове његове бригаде. То није спорно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Није претпочињен био?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не могу да тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не можете да тврдите, па он је члан Ваше команде, није претпочињен ако је члан ваше команде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, Драги Вукосављевић, ја мислим на полицију.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је комплетна бригада била у саставу оперативне групе Југ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте у доласку и на крају, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Петрушић?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У складу са овим оперативним дневником, мене интересује а који су то официри били претпочињени гардијској бригади? Јер он каже чета војне полиције, обзиром да се налазе на рејону Овчаре. Говорим о овом његовом задатку од 16 сати на дан 20.11. где каже да командант бригаде тражи да се одреди смена старешина ради чувања заробљених ЗНГ и МУП-оваца, па зато је ангажована чета војне полиције и официри. За чету војне полиције и официри команде бригаде, о чети војне полиције не зна, да ли зна који су официри претпочињени гардијској бригади?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, нису били претпочињени гардијској бригади. Ми смо их послали тамо да иду да дођу, да пруже помоћ, да заштите војнике, команду, борце, заробљенике и све. Они нису били претпочињени.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Може ли сведок бити јасан и одређен да каже који су елементи његове бригаде претпочињени 80. гардијској бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте рекли више ваших јединица је било претпочињено.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па ја сад, више јединица, знам да је био дивизион што каже господин био је дивизион ПВО тај комплетан Марчеков. Био је мешовити противоклопни артиљеријски дивизион. То мислим да је био хаубићки артиљеријски дивизион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи шта је остало у Вашој бригади под Вашом командом?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Остао је позадински батаљон, да је остала команда стана, да је други батаљон је био у то време у реону Товарника, први је био у оперативној групи север, инжињеријски је био у Сремским Лазама. То знам сто посто тада, а после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево на овај начин бисмо некако дошли са чиме располажете.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ако је Марчек претпочињен, а он је командант тога места, да ли је то сад зона,, ако је он дакле, Марчек претпочињен гардијској бригади, да ли је то сад зона 80. ове гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево то је исто питање које сам и ја сведоку поставио и сведок је остао неодређен у том смислу. Није могао да се определи да ли је то зона његове одговорности.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Па нека каже. Он је школован официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, јесте ли разумели питање?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Разумео сам питање. Ја кажем да је то, ја сам добио да после одласка оперативне групе Југ за целу зону одговарам. У том тренутку кад је Марчек био на командном месту на Овчари он сад тај део није био под мојом командом.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Добро, али да ли може сад да објасни друкчије? Шта он има као командант 80. моторизоване бригаде да издаје наређење некој јединици која није у његовој зони и није под његовом командом? Он то очигледно чини кроз овај дневник.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам мало пре навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само зато што је Марчек био најближи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Марчек је могао да не изврши задатак овде. Ја сам имао других проблема и овде и Марчеку сам се обратио да он тамо поседне на то место. Он је човек прихватио и отишао у реду, није било проблема. Да смо ми знали не би ишао ни ја, ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате и писмену наредбу у том смислу Марчекову да га одређујете за команданта места Овчара, па онда посебна наредба за?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али опет он је био под командом гардијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, али само се поставља питање како Ви можете да наређујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па испреплело се. Такав је догађај био да се тако испреплело. Ја сам имао неке друге проблеме да одредим старешину, нисам могао то да урадим, Марчека сам одредио, он је прихватио то и отишао доле, иако нисам требао ни могао.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ја колико знам, ја немам никакву војну школу, али бар у војсци је јасно то да нема неког испреплитања. Јасна је линија неког командовања и тих односа.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Председниче, молим Вас питајте сведока да ли зна ко је 20. и да ли је уопште неко постављен 20. и ко је био командант места Грабова и Јакубовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дан 20.?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да, на дан 20. када се догодио, десио овај догађај?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да на дан 20. тамо је само била једна група тактичка која је дошла из оперативне групе Север да је био тамо и Јовић тај о коме се говорило и он је био тамо размештен и ја сам њега био и планирао да дође за Овчару. Они су тек дошли, кажу ми не можемо да стигнемо да не будемо ми тамо, да останемо овде, јединица се размешта, да се одмори. Ја мислим да је Јовић био.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па јел Јовић био тамо на месту, том командном месту? Да ли је био тог датума, да ли има сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тамо био са јединицом?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на том реону где сте га поставили за места, за команданта места Јакубовац и Грабово?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам ја нисам никада био тамо код њега у Грабову. Стварно не могу да вам кажем да ли је био тамо или није, а одређен је тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он? Шта је та његова јединица? Каква је то јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Његова јединица, то су били делови који су се повлачили из Словеније и онда су припојени оперативној групи Север и пребачени су код нас не знам да ли 19. да ли тога дана 20. овде и он је одређен тамо од претпостављене команде, од оперативне групе Југ је њему одређено место где ће да се размести јер он се прво њима јавио, а онда је ушао у мој састав овде. Ту је био дан, два и после отишао даље, не знам ни ја. Јовић је отишао у Босну, а јединица.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па добро, јел га је он поставио тамо сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја мислим да то није спорно.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Мислим да је то њему спорно, прича о оперативној групи Југ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јовића је у Грабово упутио пуковник Мркшић.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па јел сте Ви издали наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба. Бранилац мисли само на ону наредбу о томе да се он постави за команданта места Јакубовац и Грабово, бранилац мисли на ту наредбу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јовић?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да је он био одређен само за место Грабово.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па ко га је поставио, то питам пети пут? Јел сте Ви то поставили или неко други, или команда Југ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам. Ја не могу да се сетим тога. Знам кад је дошао јавио се Мркшићу и Мркшић га је упутио у Грабово.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Судија молим Вас прочитајте му то то је у 23 часа, 19. Могу ја да прочитам. Командант наредио значи Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «За команданта места села Грабово и села Јакубовац поставити потпуковника Јовић Милана, ваљда за његовог заменика Живановић».

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Јел то тачно или није?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да је тачно ако сам ја то написао наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно има констатација овако: «23 сата командант наредио: за команданта места села Овчара поставити Марчек Јана капетана прве класе и тако даље, за његовог заменика капетана прве класе Дражић Милисаву. За команданта места села Грабово и Јакубовац поставити потпуковника Јовић Милана»?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим ако је тако написано да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имамо и писмене наредбе.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим да сам ја то њега онда одредио кад је дошао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Добро, ако је тачно у реду. До 23,30 наредба откуцана, потписана, значи с Ваше стране, уручена ће бити сутрадан ујутру рано. Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то овај констатује да је наредба и потписана и тако даље и да ће бити уручена сутрадан ујутру. То је увече 19-ог. Знате?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ево имамо и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и писмене наредбе.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, нема разлога да ја. Немогу да се сетим свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се сећате, сећате, Ви рекосте да мислите да је тај Јовић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је било пре 15 година, ја сам имао 45,сад имам 60.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Само још једно питање. Ви сте га то питали судија, али нешто или сам пречуо или. Јел потврдио то да је 22,35 повучено обезбеђење логора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није потврдио време у том смислу, да је то било у то време, али то јесте тако било касније.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ако ово није 22,35, које је време судија, нека каже у које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он очигледно не може у том смислу да се изјасни. Он каже да су до 8 увече били код Мркшића. Он се вратио и одмах отишао на Овчару.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Занимљиво је то зато што све су времена, уписује се место, датум и време, а сад одговара о томе, а баш на ово не одговара не зна у које време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него није могао да потврди, ни да негира, ни да потврди у том смислу био сведок био неодређен.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли у овом смислу има још неких питања за сведока? Не? Колега Дозет?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ја и даље остајем код оних примедби на саслушање оваквих сведока. То са чињеничним описом који нам је тужилац дао нема директне везе, али имам потребу као због некаквих ранијих период мог живота, некакв ми горак укус у устима остаје од оваквих сведочења. Да ли можете сведока питати да ли уопште зна тад кад је имао 45 година, тог 20. новембра 1991. године, која му је била зона одговорности? Каже не зна са 60, али тад са 45 знао која му је зона одговорности?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мислим како се зона одговорности одређује, не бих сад могао да наведем тачке. Ја знам како се одређује, али по координатима тачно која је била. Ја знам где су ми јединице биле. Углавном знам где су ми јединице биле.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, да ли знате која Вам је зона одговорности, или не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па не знам ја сад тачно да наведем како се одређује по правилу зона одговорности.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли сте могли постављати некакве старешине на некакве дужности ван своје зоне одговорности?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: И нисте били гадљиви на човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли колега Вукотићу? На мониторима немамо. Да вероватно имамо још ово са документ камере. Господине Војновићу захваљујемо се што сте дошли данас у суд. Тражите трошкове доласка јел тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ја сам хтео још да кажем друго. Да сам ја једну изјаву дао исто у хашкој канцеларији по овим догађајима у Овчари, у Београду, то је било прошле године и ја још једино желим да кажем што нисам рекао, а нисмо ни знали, можда је остало недоречено. Сви ми, ми старешине, које смо били из моје бригаде тада ми смо задњи дознали и нисмо сазнали да ће теротиријалци да буду предати и да да су већ предати ми то нисмо знали. Заробљеници да су предати под надлежности Територијалне одбране, а ми то нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам то и прошли пут.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Без неког задатка, без неког понашања, био сам можда у неком луфту овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Трошкове тражите, јел тако? Трошкове доласка тражите претпостављам?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам. У Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доласка овде данас у суд, господине Војновићу? Неке трошкове путне што сте дошли у Београд. Ви долазите из Обровца, јел тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам како је дама решила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су претпостављам они исти трошкови као и прошле недеље када сте долазили у предмету Радак? Добро.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Трошкове доласка тражи и то на име путних трошкова на релацији Обровац, Нови Сад, Београд и назад, а у укупном износу од 1.950 динара што му се и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Војновићу можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Извињавам се, јел сте ми рачунали за превоз, за такси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је ту. Ја бих молио сад Славице да поново се вратите за документ камеру да све ове фотографије погледамо. Дакле, у питању је неких 15-ак, 20 фотографија које смо добили од пуномоћника оштећених госпође Наташе Кандић уз тврдњу да се ради, да је реч о фотографијама које су настале сада пре неких можда 2 месеца, тамо са лица места. Следећа, обрните, тако и док ово прегледамо ове фотографије знајући да је више окривљених рекло да је било тамо, уписали су своје активности неvezано сад да ли се то дешава 19, 20-ог, дакле, није битно. Можете у сваком моменту коментарисати у смислу да потврдите, или да негирате да су ове фотографије са тог локалитета. Мислим људи су тамо били, уколико билошта на ту тему могу да кажу или да тврди. Живели су они и после тога тамо годинама. Следећа, следећа. Можемо даље. Можемо даље сад. Искрено говорећи мени овај хангар овде који сад видимо на овој фотографији и он има више врата, али ми се не уклапа у ону представу коју сам имао када смо гледали оне две фотографије из ваздуха. Просто као да је ово неки објекат на осам, не видим ту у близини оне остале објекте, мада се простире паралелно у односу на овај пут или је вегетација толика сад или оних осталих објеката нема у односу на оно време када су настале оне фотографије из ваздуха што смо добили од Хашког Трибунала. Изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Можемо да позовемо господина Ковачића да врло прецизно сваку фотографију објасни, што би свима помогло у овој сали. Он је ту у публици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фотографисао ко?

НАТАША КАНДИЋ: Господин Ковачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајте даље молим. Идемо следеће. Следећа. Да ово је сад нешто ближе то је исти тај објекат само из другог угла. Идемо следећа. У односу на претходну фотографију. И ово је још ближе. Три у низу. Дајте вратите назад ево та, та је прва, ово је прва, ово је практично из даљине, па је следећа. Мислите она, ова. Мени то делује као да је то са контра стране потпуно. Има, али он је са потпуно друге стране пута. Идемо даље. Да, идемо даље. Ајте следећа. Следећа. Да ово је нека пријавница. Следећа. Исто се виде врата. Следећа. Следећа. То смо већ видели, следећа. Следећа. Следећа, то је сад већ према атару, ово је опет хангар. Види се и оно велико дрво. Добро следећа. Следећа. Следећа. Следећа, претпостављам да је то та шума тамо где се налази спомен обележје. Видели смо на неким

фотографијама путоказе. Следећа. Следећа. Следећа. Следећа. Следећа. Да то је то. Имамо тврдње да јесте. Чули смо нека сведочења. Он личи заиста на онај који смо видели на оној фотографији. Има двоје врата металних, има и ово дрво итд. Е сад удаљите то мало нисам сигуран да имамо целу фотографију на екранима, мало је дезумирати или како то већ. Очигледно не може више. На другу страну, тако још. То је да. Да ли жели неко нешто да коментарише везано за ове фотографије? Изволите господине Вујановићу?

Можете и овде господине Вујановићу, боље ћемо Вас чути свакако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: било би добро да чујемо коментар овог ко је сликао. Сад ова задња фотографија не знамо шта је то и да се покаже пут од оног дела асфалтног што се спомиње у истрази на процесу, па лево скретање, е тај део пута нас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, питање је да ли то на овим фотографијама.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То сад овај који је то снимао можда најбоље може да коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам господине Вујановићу сад кад сте већ ту да искористимо прилику. Ево видели сте Ви ове фотографије, Ви сте били тамо, рекосте неких пола сата, сат времена свега. Како је то остало у Вашем сећању у смислу јел ово одговара оном неком Вашем сећању или?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Одговара само онај један у крупном плану онај хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно са вратима металним?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте, да, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она жута кућа коју смо видели као прву?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нисам сигуран да се сећам оне терасе, оног избаченог, а такав један објекат ми је остао у глави, а сад онај део терасе то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли још неко жели што да коментарише везано за ово? Добро. Ништа сада је пола 2. За данас ћемо завршити са радом. Наставићемо сутра у 9,30. Само моменат. Кажите? Настављамо да радимо имамо шта да радимо, да читамо има тамо неких докумената, наредби. Е сад претходно, немојте молим Вас још. То сам себи евидентирао али сам се сад сетио. Никад није касно. Господине Мугоша желим само да са Вама расправим једну ствар. Дајте господина Мугошу овде. Господине Мугоша, Ваши браниоци у овом предмету су Илија Радуловић и Слободан Сташевић. Међутим, задњих месеци у више претреса као што видите Ваши браниоци, нико од Ваших бранилаца не долази, него је увек то нека замена да ли је колега Калањ, да ли је неко други, ја желим да Вас питам какви су Ваши контакти са Вашим браниоцима. Какви су Ваши контакти са тим Вашим браниоцима, да ли они? О чему се ради, јер ево већ у неколико наврата нема их ту у судници. Ми смо већ на приличном крају овог претреса који дуго, дуго траје. Желим да знам о чему се ради, са чиме располажемо? Хоће ли Ваши браниоци и даље наставити овако да не долазе, односно докле иде замена у том неком смислу? Завршне речи, да ли ћете Ви колега Калањ мењати господина Радуловића и за завршну реч?

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Сигурно га нећу мењати. Ја ћу обавестити о овој Вашој интервенцији, тако да ја верујем да ће се они појавити, а била је намера колеге Сташевића да се данас појави, он ме је звао јутрос да га мењам, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте се јутрос?

АДВ. КАЛАЊ ЋОРЋЕ: Јутрос ме је он звао и рекао ми да га мењам, да ће бити ту, мислим да је у суседној судници, али по овој Вашој интервенцији сматрам да је она у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да разумете и Ви и сви овде због чега ово овде тражимо господине Мугоша, да нисте можда у међувремену отказали пуномоћје, а да ми то не знамо или о чему се ради. То су и даље Ваши браниоци?

ОПТ. МУГОША ГОРАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да и Ви очекујете да ће они да дођу.

ОПТ. МУГОША ГОРАН: Очекујем их сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислим да би било добро да их и Ви контактирате да дођу. Наставићемо сутра у 9,30. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА